

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejeto ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	15 K
3 mesece	10 "
1/2 leta	5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vemu letu „Kazipot po Goriskem in Gradiščanskem“ in
„Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-
krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne
voze“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
na naročila brez doposlane naročnine se ne odlašajo.
Ogledi in poslanice se računajo po Petiti-vrstah če
samo 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
veliko in vsobino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12
popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
vpadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnistvu.
„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gid. 1-60.
„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
Verdi, Peter Krebelj v Kapu. nski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matijusi v ulici Formica, I. Hovaški
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Gregorčič farba zopet

z deželno užitnino.

III.

Kakor je dr. A. Gregorčič nesramno far-
bal o užitnini na vino in meso, — tako
brezvestno hujša nevedno ljudstvo s — pi-
vom. Mi pa kličemo našemu ljudstvu tudi
ta: Čitaj in sodi brezmejno predrznost seme-
niškega profesorja, ki si krade zasluge, kate-
rih nikdar ni imel, ter blati svoje rojake z
lažjo in obrekovanjem!

Deželna davščina na pivo je namreč
tisto ... delno pobiranje užitnine
v deželni upravi, o katerem farba dr. A.
Gregorčič po farovski listih in shodih in ki
haje nese tako ogromne — dobičke. Kaj je
torej s pivom?

Država dobiva davek od piva že od
pivovarjev. Kubanje piva je pod nadzorstvom
finančnega erarja, kakor n. pr. žganje.

Dežela pa more obdati le tisto pivo,
ki se v deželi — potoči.

Do l. 1902. je znašala deželna davščina
na pivo po 1 krono na hektoliter, —
l. 1903.—1905. je poskočila na 1-70, leta
1906. pa na — 4 krono.

Danes imamo torej štirikrat višjo
davščino nego pred petimi leti. — Ali ni
naravno, da morajo biti tudi dohodki večji?!

L. 1900., ko je šlo za tisto zloglasno
„deželno režijo“, je dobila dežela 10.000 K
od 10.000 hektov, ker toliko piva so sprejeli
celoletni konsum. To ni bilo previsoko
ocenjeno. Gotovo je bilo vsaj še enkrat to-
liko, — recimo torej 20.000, torej razločka
— 10.000 kron, katere je dobil zakupnik.

Toda zakupnik je imel veliko režijo. De-
žela pač ni mogla pobirati teh davščin v lastni
režiji, ki bi požrla vse dohodke in se bi bilo
treba veliko doplačevati.

In pa še nekaj, — in to je glavno!
Takrat se nismo imeli nikakega zakona, ki bi
vredil nadziranje prodaje in kon-
suma. Državni zakon iz l. 1829. je strašno
primitiven: zakupnik je silovito omejen v pra-
vih od krčmarja, prodajalca in konsumenta.

Prav veliko pijač se je potočilo, ne da je
zakupnik prišel do užitnine. — V enakem
položaju je bila tudi dežela s svojo davščino
na pivo.

Treba je bilo torej najpoprej, da se s
posebnim zakonom vredi pravno razmerje med
deželo in konsumenti — in vredi kontrola
nad prodajo piva in plačevanjem užitnine. —
L. 1900. torej nismo imeli na Goriskem še
prav nič vrejeno, zato bi bila za našo
deželo prava katastrofa, ako bi se
bil ustanovil takrat dragoceni
laški užitninski urad, kakor so
brezmislno hoteli naši klerikalci
in dr. Pajer.

L. 1900. se je torej preprečila tolika
nesreča, — pač pa se je od naše strani za-
htevalo: temeljito proučevanje tega
vprašanja, določitev stroškov de-
želne uprave, zakonito vreditev
nedoločenega razmerja!

In dosegli smo popoln uspeh! Zapom-
nite si, vi brbljavi bahač dr. Anton Gregorčič,
da prav vsled našega odpora l.
1900. smo prišli do krasno in za-
konito vredenih razmer o pobira-
nju deželne davščine na pivo, kar
nese zdaj deželi krasne dohodke — skoro
brez slehernih stroškov!! Vi, dr.
Anton Gregorčič, nimate na vsem tem naj-
manjše zasluge, izven te, da v deželnem zboru
niste glasoval proti, ko je prišlo to vpraša-
nje na dnevni red.

Po naši zaslugi je deželni odbor
l. 1900. sklenil, odložiti pereče vprašanje o
„lastni režiji“ za eno leto ter pričeti teme-
ljito proučevanje težavnega vprašanja. Toda
dokler je ostal ta referat v rokah slo-
nskega klerikalca, ki je sedel na aktih to-
izlegal le smrdljive klopote, delo ni šlo naprej. Šele
potem, ko so slovenskemu klerikalcu odvzeli
ta referat, — in so dobili nalogo deželni
uradniki, da se pospeši pričetno delo, je
prišlo kmalu do zaželjenega uspeha. Bile so
konference tudi na Dunaju, na katerih pa
nima dr. A. Gregorčič prav nikake zasluge,
— in vspeh je bil ta, da smo dobili 21.
decembra 1904. poseben zakon
„glede pobiranja deželne davščine

na povzitek piva v pokneženem gro-
fovinu Gorisko-Gradiščanski.“

S tem zakonom in z odredbo c. kr. na-
mestništva z dne 28. dec. 1904. št. 37.228.
je naravnost divno vrejena kontrola o potro-
šku piva v naši deželi. — Železnice in
parobrodi morajo vselej naznaniti dežel-
nemu odboru: komu in koliko piva so
izročili. Vrh tega se vrši še posebna kon-
trola med pivovarjem in našim deželnim
odborom; pivovar sam mora razbre-
niti sebe za pivo, katero je poslal v našo
deželo, kajti dveh deželnih davščin pivovarji
(po Kranjskem, Štajerskem, Koroskem, Če-
škem itd.) pač ne morejo plačevati.

Vrh tega so zavezani vsi založniki piva
v deželi, da vodijo o zalogi in prodaji piva
povsem točne račune po predpisanih vzorcih,
kar jim pomnožuje delo in knjigovodstvo.

Naš deželni odbor ima torej zdaj lahko
delo! Vsak mesec zaključuje račune, koliko piva
je kdo prejel, pošlje račun ali plačilni nalog
po 4 krono na hektoliter, priloži položnico
poštne hranilnice, — in vse delo je oprav-
ljeno, denar pride takoj. **Vsa režija je — en
dijurnist.**

Tako na lep način je zdaj rešeno vpra-
šanje o deželni davščini na pivo! Toda, ljudje
božji, tak zakon imamo šele od —
decembra 1904! Po čigavi zaslugi imamo
ta prekrasni zakon?! Ali po zaslugi dr. A.
Gregorčiča in slovenskih klerikalcev, ki so že
l. 1900. drli z glavo skozi zid ter zahtevali
deželno režijo?! Ako bi se bilo takrat zgo-
dilo po želji Gregorčičevi, tedaj bi imeli v
deželi dragi užitninski urad, ki bi stal go-
tovo do — 100.000 kron.

In kaj bi imeli za ta veliki trošek? Vse
deželne doklade na vino, mošt in meso, po
20% so znašale okroglo 78.000 kron; ako
bi dala deželna davščina na pivo tudi dvakrat
več, torej 20.000 kron, bi bilo vsega skupaj
še — 98.000 kron, torej niti za
troške.

In mi vprašamo tu zopet dr. Antona
Gregorčiča: Ali veste vi, da bi pri erarni
užitnini imeli 88.000 K dobička,
kolikor je dežela res dobila svojih
doklad?! Na dan s številkami!!

Ako je torej res, da sta Gabršček
in dr. Tuma l. 1900. preprečila, da dežela
ni prevzela v lastnih desolantnih razmerah
užitnin in doklad v svojo režijo, — tedaj
sta ta dva moža velika dobrotnika
goriški deželi, kajti rešila sta deželo
dragocenega užitninskega urada in ogromne
zgube, ki bi sledila, — onadva sta neposredni
vzrok, da pobira zdaj užitnine in deželne
doklade na vino in meso c. kr. erar sam, kar
deželo nič ne stane, — in onadva sta dala
deželnemu odboru časa, da se je temeljiteje
bavil z nezrelim vprašanjem ter je prišel
še l. 1904. pred deželni zbor z
zakonom o deželni davščini na
pivo. Ako bi se bila l. 1900. izvršila ne-
premišljena akcija po nakani Gregorčič-
Pajerjevi, tedaj bi bil pozneje zama-
ves jok in stok. Ogromna škoda bi bila
napravljena, katere bi se ne moglo več po-
praviti tako kmalu.

In s tem je do najbolj ostudne nagote
razkrinkan farbar in bahač — dr. Anton
Gregorčič. Dokazano je, da erarna užit-
nina na vino, mošt in meso z vsemi dežel-
nimi dokladi „red danes ravno tako ni v de-
želni režiji, kakor l. 1900. (Upajmo, da bo
erar pobiral vsaj še par let, ker poskusna
doba med gradnjo železnice ne more biti
merodajna!) — Dokazano je, da je deželna
davščina na pivo vrejena šele s posebnim za-
konom od decembra l. 1904., in da je torej
za našo deželo velikanska sreča, da l. 1900.
deželni odbor ni naredil neumnosti po Gre-
gorčič-Pajerjevi nakani. — Dokazano je, da
dr. A. Gregorčič nima prav nikake zasluge
za to, ako erar sam pobira užitnino, pa tudi
ne za to, da je bil sklenjen l. 1904. zakon
o pivu, za kateri smo bili vsi navdušeni.

Toda dokazano je še nekaj več! Ako
bi bila l. 1900. prevzela dežela užitnino v
svojo režijo, — tedaj bi c. kr. erar ne pobir-
al užitnine sam, kar daje ves sedanji za-
časni dobiček, — in ne prišlo bi do zakona
l. 1904. o pivu, ker bi že imeli na vratu
tisti dragi užitninski urad. Ako je torej res,
da sta Gabršček in Tuma l. 1900. preprečila
ono brezvestno lehkomišelnost nakano Gregorčič-
Pajerjevo, tedaj je ves sedanji za de-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— O pač, bil sem že pri Aramisu.
— In česa si želi on? da bi postal škof?
— Aramis, odvrne d'Artagnan, da ne bi razočaral
Porthosa, Aramis je postal menih in jezuit, pomislite,
prijatelj; živi kakor medved: odpovedal se je vsemu in
mislil samo na svoje izveličanje. Moje ponudbe niso
mogle pri njem ničesar opraviti.
— Škoda! pravi Porthos, bil je duhovit mož. In
Athos?
— Nisem bil še pri njem, toda pojdem, takoj ko
vas zapustim. Ali veste, kje ga dobim?
— Blizu Blous-a na malem posestvu, ki ga je
podedoval od nekega sorodnika, kakor sem čul.
— In to posestvo se imenuje?
— Brazelonne. Razumete, dragi moj? Athos, ki
je bil plemenit kot cesar in ki je podedoval posestvo,
ki ima naslov grofije! kaj naredi iz vseh teh grofij?
Iz grofije la Fère, iz grofije Brazelone?
— Poleg tega niti otrok nima, pravi d'Artagnan.
— Hm! vsklikne Porthos, slišal sem praviti, da je

posinovil nekega mladeniča, ki mu je podoben po
obrazu.

— Athos, naš Athos, ki je bil kreposten kot Sci-
pion! Ali ste ga od tedaj še kaj videli?

— Ne.

— Prav! jutri mu ponesem novic od vas. Med
nama rečeno, bojim se, da ga je njegova nagnjenost
do vina zelo postarala in spridila.

— Da, res je, pravi Porthos; pil je mnogo.

— Potem pa je bil tudi najstarejši izmed nas,
pravi d'Artagnan.

— Bil je samo za nekaj let starejši, odvrne
Porthos; njegov resen obraz ga je zelo staral.

— Da, res je; če dobiva torej Athosa, prav: če
ga pa ne dobiva, no, potem pač opraviha tudi brez
njega. Saj veljava mi dva sama za dvanajst drugih!

— Da, odvrne Porthos ter se nasmeje pri spo-
minu na staro čine; toda ko bi bili štirje, bi šli za
šestintrideset: to tem bolj, ker bo naše delo naporno,
kakor pravite.

— Naporno za novince, da; toda za naju ne!

— Ali bo dolgo trpelo?

— O, to bo utegnilo trpeti dve ali tri leta.

— Ali se bo treba mnogo biti?

— Upam.

— Prav, res, prav! vsklikne Porthos: ne morete
si misliti, prijatelj, kako mi pokajo kosti, odkar sem
tu! Včasih, ko grem v nedeljo od maše, jo uderem
na konju skozi tuja polja in posestva, da bi naletel
kje na kak prepir, ker čutim, da mi je tega potreba;
toda nič, prijatelj, nič! bodisi, da me spoštujejo, bo-

disi, da se me boje, kar je pač verjetnejše, ali pu-
stijo me, da drvim s svojimi psi po njihovih travni-
kih ter se smejem vsem ljudem v obraz; potem pa se
vračam domov še bolj nezadovoljen, to je vse. Po-
vejte mi vsaj to, ali se v Parizu lažje pride do boja?

— Kar se pa tega tiče, prijatelj, bodite le brez
skrbí; ni več prepovedi, ni več kardinalovih straž,
ni več Jussac-ov in drugih psov. Moj bog! pod cestno
svetilko, v gostilni povsod se bijejo; če ste fronder,
potegnite meč iz nožnice, in vse je povedano s tem.
Gospod Guise je ubil gospoda Colignyja sredi na trgu
Royal, in nič se mu ni zgodilo.

— Ah! to je krasno, to mi je všeč! vsklikne
Porthos.

— In v kratkem, nadaljuje d'Artagnan, v krat-
kem bomo imeli resnične bitke, čuli bomo kanone, vi-
deli bomo požare; to bo zelo mnogolično.

— Potem se pa odločim.

— Ali mi daste besedo?

— Da, dam vam jo. Vihtel bom sabljo za Mazarina.

Toda...

— Toda?

— Toda povzdigniti me mora za barona.

— E, vraga! pravi d'Artagnan, to je enkrat ona,
rekel sem vam že, in ponavljam vam, da vam jamčim
jaz za vaše baronstvo.

Na to obljubo se je vrnil Porthos, ki ni nikdar
dvomil nad besedo svojega prijatelja, z njim po poti
proti gradu.

(Dalje pride.)

želo ugodni položaj — njiju delo! Čast možema, ki sta znala o pravem času zaprečiti v deželi tako ogromne škode in po drugi strani spraviti položaj v pravi tir, da imamo od njega velik dobiček!

Dr. Anton Gregorčič pa stoji pred vso javnostjo razkrinkan bahač, ki si lasti zasluge drugih in se ostudno košati s pavovim perjem! Tisto, kar govori proti njemu, razkričava za veliko zaslugo. Ljudstvo, spreglej to neizmerno bahaštvo in farbarijo dr. A. Gregorčiča, — in pošlji ga 14. t. m. v pokoj v goriško semenišče!

Schicht-ovo MILO
je najboljšje!

Prej sem prala, se trudila, se jezila in potila, zdaj pa smejem se veselo izpod rok gre hitro — delo, rabim Schichtovo le milo, truda mi še ni storilo.

Dolilno gibanje. Po klerikalnem shodu v Bovcu.

(Z Rovškega.)

Klerikalec je brezobziren, brezstiden in brezčasten. Ne gre se mu niti za resnico niti za pravico: gre se mu za gospodstvo. In magari — preko trupel; to ga ne straši. Kdor ne gre brezpogojno za njim, lop po njem, in čeprav je mogoče najpohlevnejši človek na svetu. Saj se mu ne gre za stvarno bojevanje z nasprotnikom. Temu boju se celo strahopetno izogne, če spozna, da nima sredstva, s katerim bi nasprotnika vstrahoval. On ga noče prepričati, ker ve, da nima dokazov na razpologo; on ga hoče prisiliti, da se mu ukloni, in najsí bo tudi z najsramotojšimi sredstvi, ker — namen posvečuje sredstva. In zato se tudi ne loteva ljudi, o katerih ve, da jih ne ukroti z grožnjami, katerim ne more nikjer in nikakor škoditi. Loti se ljudi, ki stojé mogoče popolnoma ob strani, se ne udeležujejo boja aktivno, in si komaj dovolijo tupať besedico kritike. In take osebe, ki zavzemajo slučajno v življenju izpostavljeno pozicijo, ki se jih lahko denuncira pri predstojnikih ali drugih oblastvih, od katerih so odvisni, na take osebe se meče klerikalna banda — in najsibo že iz zasede blagoslovljenega farovža ali iz zakotnega brloga kake neblagoslovljene me-saline — z vsem arsenalom svojega satan-sko zlobnega, denuncijatoričnega orožja. Pa naj vam je tudi roka izurjena v vihtenju tega orožja, in naj vam je tudi izkušeno to orožje v stoletnej vsakdanjej rabi, pri-jemlje se ga vendar že sumljiva rja, ki ga brez dvoma v najkrajšem času razje in uniči. Na nas pa že danes ne učinkujejo več vaši zamahljaji; proti strupenosti vaših jezikov smo imunizirani že davno, kakor je imuni-ziran star čebelar proti pikom svojih čebel. In zato le udrihajte s svojimi sabljami, ki postajajo papir, in le streljajte s svojimi »repetirkami«, v katerih se nabira žilindra! — pred vami stojimo kakor Ahil, in še mnogo jači in neranljivejši nego Ahil, ker pri nas je ne najdete — Ahilove pete. A vi drugi, ki ste v celoti ena sama Ahilova peta, farizeji umazanih duš in skrivanih grehov, vi drugi si upate na dan? — Ne, gospa poštarjeva! Die Klerikalen sind nicht immer feig! Kadar se gre za de-

nunciacijo, za ostudno laž ali obrekovanje, za kamen, ki naj zadene zavrato, takrat niso strahopetni, takrat se izpozabijo v svo-jem blaznem sovraštvu in zavihé svoje za-rijavelo kopje. In potem se začudijo, ko se jim orožje v roki prelomi in jim zaseče v njih lastno votlo glavo.

Tako so napadli in denuncirali gosp. c. kr. nadpaznika v Logu, tako so oblatili gospoda nadučitelja Dominka v Čezsoči, tako so pljunili na gospoda c. kr. poštarja v Bovcu, in so se celo zaletavali v njegovo gospo soprogo. In zakaj? Kakšne grehe jim očitajo? — Klerikalci niso. V njihov rog ne trobijo. To je bovškemu farovžu dovolj, da se maščuje nad njimi. »Ostrašimo jih z denunciacijo, mogoče jim pade srce v hlače!« — to so kalkulacije blagoslovljenih politikov. A zapomnijo naj si, da živimo v 20. stoletju, v času splošne in enake vo-lilne pravice, v času svobodne misli in svobodnega prepričanja, v času, ko ima vsakdo — tudi c. kr. državni uradnik — pravico, pripadati katerikoli stranki hoče. Vi bi hoteli seveda, da je drugače. Vi nočete mož, vi hočete sužnjev. Če ima cerkovnik lastno prepričanje in noče biti tudi v poli-tiki vaš hlapec, — na cesto z njim! Vse seveda v — Kristusovem imenu! Kaj ne, gospod dekan? Gospod kurat srpeniški?

Pa nikar si ne domišljajte, da kaj do-sežete s svojimi denunciacijami! Bojimo se jih toliko kakor papirnatega zmaja. A v njih se tako lepo zrcali vaša ohlapna vest, da smo vam hvaležni za ta nastop; ker z njim ste nam prihranili polovico agitacije: kdo se ne obrne v stran in ne pljune pred denuncijantom? — A vrhunec gorostasnosti je to, da si upa ravno naša klerikalna banda pobrati kamen na cesti — pa vreči v po-štene ljudi; da si upa celo, postaviti koga na listo — zaničevanja! Ali vam je v resnici neznano, čegava hiša je v Bovcu osamljena, katere Evine hčere so faktično skoro proskribirane v pošteni družbi? Ali vam naj postrežemo s pikantnimi zgod-bami o dekliški in zakonski zvestobi vaših Evic? Vam, ki lažete na svojih za-upnih shodih, da hočejo liberalci od-praviti zakonsko zvestobo? Ali vam naj postrežemo z dati, kdo se s svojim vede-njem v resnici poteguje za to? — 'n ljudje, ki imajo tako in drugačno maslo na glavi, si upajo na solnce in se ne bojijo, da jim oči zalije smrdeča raztoplina? — Ne, to gotovo ni strahopetnost, to je blaznost, izvirajoča iz strahu in slabotne maščeval-nosti.

In taki ljudje si upajo postavljati na listo zaničevanja našega zdravnika, na ka-terem ne najdejo maroge, ki so jih sami polni od vrha do tal?

Pa poštenjaki so poštenjaki! Saj so naprtili naprednjakom na rovaš tudi oni kamen, ki ga je slučajno vrgel neki mla-denič čezsoškemu vikarju v okno. Omenjeni gospod se je sam prepričal, da ni bilo ne zlobnosti ne namena pri tem; vendar ozna-njata že »Gorica« in »Slovenec« urbi et orbi o »surovosti« liberalcev. Poslali so laž v liste, popravili je seveda ne bodo.

In iz Loga se je zopet nekdo zaletel v g. nadučitelja Dominka, katerega podučuje, da bi moral kot toleranten svobodomislec vsakomur pustiti svoje prepričanje. Gotovo! Nikomur ne-kratimo prepričanja, če ga ima tudi v resnici. Čast vsakomur, ki dela in nastopa po svojem prepričanju! Ampak mož, ki se zaveže skoro v istej sapi s častno besedo, da pojde volit Gruntarja, in na drugo stran zopet, da pojde volit Gregor-čiča — tak mož vendar nima pre-pričanja! Ali se hočete celo bahati z njim? — Z večjo pravico se morete pona-šati že s čezsoškim Pilijem, ki ste ga na-jeli za svojega dvornega razgrajča in agi-tatorja. Vsa čast Vam! Že po sredstvih, katerih se poslužujete, izdajate svoj smrten strah pred 14. majnikom, ki vam odnese vašega voditelja, diko i ponos bankrotirane stranke, in ki dvigne na ščit njega, za ka-terega pojde v boj ves narod v gorah

dr. Gruntarja.

Klerikalne laži in napadi.

(Z Bovškega.)

Umazani in lažnjivi list »Gorica«, kateri je, kakor sam trdi, klerikalno-duhovniški, na-pada v svoji 86. številki zopet čezsoškega g. nadučitelja. Trdi namreč, da je kido napred-njak v zmerjanju in osebnih napadih na člo-

veško vest v volilnem gibanju; zato poglejmo, koliko resnice je na tem.

Hitro po shodu zbralo se je kakih 25 naprednjakov v gostilni pri »Rejderji«. Na-vzoča sta bila tudi gospoda, katera je isti dan došla »Gorica« napadala in ozmerjala kot liberalna agitatorja. Vsi smo bili ogorčeni nad to lažjo in dali smo tudi oduška svoji nevolji, čemur se ne bode čudil noben poštenjak. Mnogo se je govorilo o tem in tudi dokazalo, da ne lažejo naprednjaki, pač pa lažejo kle-rikalci. Poglejmo, koliko laži spravi »Gorica« v eden list.

Naprednjaki in klerikalci se snidemo večkrat v eni ali drugi boyški gostilni, kjer se mirno in stvarno pogovarjamo, večkrat tudi »balincamo«. Pri tem izrečemo v šali večkrat kako opazko, pa ne z namenom, da bi koga žalili. Mi občujemo med seboj vedno prijazno. Ni čuda, če katerikrat pri kapljici dobrega vina pri »Petru« nekoliko mirno podebatiramo. Radi nasprotnega mišljenja se vendar ne so-vražimo. Kaj ne, gg. Misič in Mihelič!

Pri tej priložnosti moramo pripoznati, da ta dva gospoda sta tudi drugače zelo pri-jazna, le tisti Jurnov Tona ne pokaže nikdar prijaznega lica. To vam je pravi klerikalec v govorjenji in vedenji. Ne veliko drugačen je tudi Huberjev ali Kumrov — ne vemo — Franc, kateri bi bilo bolje, da bi ne pasel to-liko klerikalne lenobe ter bolj skrbel za se in za svoje premoženje. To je tedaj naša in g. nadučitelja agitacija.

Kakor smo omenili, bili smo zelo ogor-čeni radi laži »Gorice«. Vršile so se napit-nice na čast mučenikom-napadancem itd. V tem vstopi neki klerikalec, imenovan »Mica« ali »Pub«. Ravno prav, smo si mislili, tu je tudi eden ud stranke, katera laže in obrekuje. Povedali smo mu v brk, kakšna je njegova stranka, povedal mu je g. nadučitelj, kako je pred šestimi leti snedel častno besedo. In ali ni to res! Bi ne bil ta Mica tak figamož, pu-stili bi ga pri miru. V hudi bitki se ne vpraše, če si tudi ti streljal na nas; pogleda se na barvo obleke, pa se ga loti z vsemi naravnimi in večkrat nadnaravnimi močmi. Tako je bilo torej s Pubom!

Zakaj pa ni dopisnik »Gorice« omenil, koliko grenkih smo mu pa drugi navzoči po-vedali? Ali se res tako bojite g. nadučitelja? Saj vendar ni tako srep!

Povemo vam tudi, da g. nadučitelj ne agitira v Bovcu, pač pa Bovčani v Čezsoči po svojem agitatorju Štreklju v cerkvi in zunaj cerkve ter po dobroznanem Piliju. Ta oseba je zelo znamenita, zato bomo o njej še pisali, ko se bolje informiramo, toliko pa vendar vemo, da je zadnja oseba v Čezsoči. Vemo tudi, da agitacija temu možu precej nese. Pili, kateri ima denar le o luninem mrku, je poln debelega in drobnega denarja. Kaj pravite, kje je tisti vir, kjer Pili zajema zlato in srebro. Povedala nam je neka oseba, da je sam omenil pri »Cezarji«, da on agitira za tisto stranko, katera ga bolje plača, ter vprašal, zakaj ga ni narodna-napredna stranka ime-novala agitatorjem — pa ne zastoj. Torej ta Pili podpira v Čezsoči vero in klerikalizem. G. Štrukelj, ali je vera pri Čezso-čanih res tako slaba, da jo mora Pili podpirati? Če je res, prežalostno za-dušnega pastirja; če pa ni res, ni treba takih »apostelnov«. Šibak mora biti klerikalizem v Čezsoči, da ga mora Pili podpirati! Nekateré ženske verjamejo temu čudnemu »preroku« dvaj-setega stoletja, možje se pa smejejo ti »ko-mediji«. Zvedeli smo tudi, da ta konjač je ubil v Čezsoči konja, pa ga ni osem dni po-grebel. Čudimo se g. županu, da trpi kaj tacega!

Poznamo vrle Čezsočane, poznamo jih, da so verni in pobožni in da ne potrebujejo v veri Pilijeve opore; poznamo jih, da so tudi napredni in kot taki vedó, da volitev nima z vero nič opraviti, vedó, da morajo trdo delati, ako hočejo sebe, svojo družino in g. nuna preživeti; kot svetovno izkušeni možje vedó, da se gre le za zboljšanje njih gmotnega sta-nja, za znižanje zemljiškega in pohiševalnega davka, za preskrbljenje zaslužka delavcem in vedó, da tudi naši ljudje morajo jesti in piti, ne le Furlani, za katere je skrbel in bo skrbel, če bo izvoljen (?) don Gregorčič; vedó tudi, da Furlani služijo denar doma pred hišo, med tem ko morajo Čezsočani letati po svetu s trebuhom za kruhom; vedo tudi, koliko nji-hovega zlatega denarja je vsled Pajertičeve politike snedla Furlanija, vedó tudi, da Gre-gorčič je za Furlane vse storil, za Bovčane pa nič. Dovolj poznajo »dobre« lastnosti tega starega lisjaka, zato poskusiti hočejo novo moč. —

Klobuk z glave pred takimi zavednimi možmi! Bog živi jih! In na dan volitve bodo Čezsočani kot en mož oddali glas za blagor Bovčunetemu dr. Gruntarju.

Več naprednih Bovčanov.

Iz Gabrovice.

V »Primorskem listu« od 18. aprila 1907. priobčen je iz Gabrovice članek: »Soča« postavljena na laž.

»Soča« ni postavljena na laž, temveč lažnjivec iz Gabrovice. — Popravek sestavlja naš vikar, ki je pa popolnoma brez vsake podlage. Kaj je naš g. vikar, smo Vam že povedali, a da Bogomil tako ljubi resnico, tega nismo vendar pričakovali. On je sestavil po-pravek, ter ga je nekega večera dal podpi-sati od orgljavca I. podžupana in njegovih podrepnikov, kateri ne predstavljajo večine občine, torej ne morejo ničesar dokazati.

Res je: V trenutku spreveda 8. decem-bra 1904. je bilo vreme lepo, primeroma gorko, da je lahko vsak šel odkrit; vsi so bili odkriti, le »Peter« ne; Peter je nosil smodko in palico v roki, a ne sveče, ker te so premanjkale še za povabljenó duhovščino in jih je bilo treba iskati po vasi; da bi se bila »draga« obleka belo oblečenih deklet premočila, to vé le g. vikar, in naša dekleta to popolnoma zanikajo.

Sploh je ves popravek g. vikarja ne-resničen. Mi mu ničesar več ne verjamemo. Ko je nekoč županstvo dovolilo našim mlade-ničem javen ples, hotel je ta ples naš g. vikar na vsak način preprečiti, in ker tega ni mogel, obljubil nam je v cerkvi, obrniti se k sv. razpelo: Dragi kristjani, obljubujem Vam častno, da pojdem proč in to radi tega, ker ne morem v občini ukazovati.

Dalje: Mi imamo šolo prosto otročice doma, ki niso bili še pri sv. obhajilu in ne morejo raditega v nikako rokodelstvo. Naš Bogomil nam je obljubil, da postavi naše otročice v sv. obhajilo gotovo lansko leto o sv. Martinu; to je prenesel na praznik sv. Jožefa, od sv. Jožefa na belo nedeljo, a po beli nedelji nam je izjavil, da sedaj nima čas poučevati otročice krščanski nauk, ker mora agitirati za državnozbornske vo-litve. —

Ker noče naš »Bogumil« v cerkvi te-nehati z agitacijo, svetujemo mu, da bi imel večí odpustek, ako pripraví ravo pot znasa svoja klerikalna kristjana, »tega, ki vedno vpije po krčmah in po vasi: »P... madonna, mi smo kristjani« in onega, ki ne zna dru-gega kakor: »Oštija, jaz sem kristjan!« — Žalostno a resnično, g. vikar! To so brez-verci, tukaj Vas časa lepa in sveta naloga, da ti zgubljeni ovčici vendar morda pripravite na pravo pot!

V nedeljo 21. t. m. je kričal gosp. vikar v cerkvi: Voliti morate kristjana, tudi če je Japonec, in ne brezverca. Zdaj bodo otroke delili, mož bode imel po 4, tudi lahko do 10 žen, in sploh vladal bode največji ne-red. Ljudje so sicer poslušali, a ko so prišli iz cerkve, ni bilo drugega čuti kakor to, da ravno v Gabrovici je tudi pastir, ki v svoji prepovedi napravi v ljudstvu več pobo-šanja, kakor drugega.

Naš Bogomil pase začasno ovčice tudi v Kobjiglavu in tudi Kobjiglavčani se pritožujejo, da je v cerkvi več drugega kakor nauka in da komaj pričakujejo, da dobe lastnega vikarja. Mi priporočamo našega Bogomila predstoji-kom, da ga nekoliko pouče, kaj mu je v cerkvi učiti, ker drugačno bodedemo sklepali, da naš Bogumil ni Bogu mil, timveč komu drugemu.

Naš poslanec bo Al. Štrekelj!

(Vipavsko 1./5. 07.)

Proti nijednemu kandidatu ne nastopajo naši ljubeznivi kavci tako nesramno z lažjo in obrekovanjem negó proti Al. Štreklju. To grdo ravnanje naših hinavcev pa ima svoje vzroke: Bo je se namreč Štreklja.

Zato pa pravijo, da nič ne zna, da nič ne zmore, da je brez znanja in izobrazbe, da je brezverec in lomilec vseh božjih zapovedi itd. Mi pa pravimo, ako bi bil g. Štrekelj taka ničla, ne bi vi rabili toliko krika in smodnika proti njemu, z manjšim trudom bi ga premogli.

Toda mi vemo, da ima g. Štrekelj vse potrebne lastnosti in zmožnosti za našega za-stopnika v držav. zboru. Z mladih dni se ga bavi s kmetijstvom praktično in teoretično.

(Dalje v prilogi.)

Vsak kmetovalec, bodisi posebno s Krasu pa tudi z Vipavskega ga vsled tega osebno pozna. Koliko lepih poučnih razpravljanj in govorov je imel o kmetijskih zadevah po tem okraju; leta in leta se je v tem oziru trudil in deloval.“)

Na Krasu je v zadnjih letih kmet v vseh ozirih napredoval, zlasti se je oživelo vinogradarstvo in sadjereja. N. pr. posebnost v Komnu in okolici, za kar vse gre v prvi vrsti zaslugi g. Štreklja.

Napredek kmetijstva je z imenom Štreklj tako v zvezi, da se je povsod častno izgovarja, koder naš oratar razumno kmetuje!

Tudi nas Vipavce je na shodih skrbno spominjal na pretečo nevarnost filokserie, predno smo slutili to nesrečo. Ti in še marsikateri drugi nauki so nam veliko koristili v boju za obstanek in napredek našega stanu. Praskamo, kje je še kedo, ki bi se mogel enačiti s Štrekljem v znanju kmetijstva in gospodarstva; kje iskati one pridnosti in delavnosti, ki diti tega moža.

Da je v resnici sposoben in zmožen, dokazuje tudi v tem, da je postal c. kr. vinarski nadzornik za Dalmacijo. Gotovo bi Hrvatje iz Dalmacije ne prišli iskati med Slovence za tako odločnega uradnika, kakor šljeve, in čudo, niti niso prišli prašati h „Gorici“ in „Prim. listu“, če je ta nesrečni Štreklj — klerikalec!

Izvrstno vrši on tam svojo nalogo, priobčilen je vsled tega navzgor in navzdol. Občevati mora z najpriprostejšim ljudstvom, kar je že prirojeno, da je vedno rad storil, pa tudi z najvišimi uradniki in dostojanstveniki v Dalmaciji in na Dunaju. Pa pravi teslo „Gorici“ in „Prim. listu“, da se ne zna kretati, ker neče plesati po Gregorčičevi muziki.

Če torej prevdarimo, vidimo, da ima Štreklj res izredne skušnje in zmožnosti za kmetij. zastopnika v drž. zboru in zadovoljni in ponosni smo, da ga imamo med seboj. Z daleka se ne more z njim meriti dr. Laharnar, če tudi zna svoje policijske postavke, ki pa nam niso v posebno korist. Pomamamo pa tudi njegovo visokost in ošabnost, njegovo sablo in celo hinavstvo, ki ga je prišlo, da je postal klerikalec, samo da bi dosegel poslanisko čast.

Mi pa ne volimo poslanca zaradi njega imena, ali na ljubo vladi, duhovščini ali za trakek čas; ampak mi volimo moža zaradi svojih „...“, sebi v korist. Zato hočemo ta „...“, ki more, ki je in ki tudi bo za nas kaj delal. V dež. zboru je bil Štreklj za kmeta najdelavnejši. Za brezobrestna posojila, podpore občinam in društvom, vse klike in postave, ki so šle v korist kmetijstvu, je vedno on, da včasih tudi edini zagovarjal in se potezal. Prvi se je on v dež. zboru zavzel tudi za splošno in tajno volilno pravico. Bil je naš delavec v pravem pomenu besede, ostane naj bližji za naprej, pa naj nas tudi na Dunaju zastopa in ne bomo se kesali!

Naši posvečenci, ki tako hudo skačejo proti njemu, so vzeli na pomoč še razporoko in šolski križ. Hinavci, kaj ima Štreklj z razporoko opraviti? In pa kdo ga v tem sumi? Navadno so to oni klerikalci-agitatorji, ki so poleg svoje žene imeli nad 30 let še otroga, ali ki jih je moral župan znova poročiti, ali ki svoje žene ubijajo... Z razporoko stirajo tudi oni posvečenci, katerim ni visavo predolga pot, da zadovolje svoji „...“, in taki, o katerih bi znale fariske stene grozote povedati, kako so krevali in o katerih tudi mi vemo, da so pod hudo, hudo krvavi, mnogo bolj nego je ubogi in izdelani kmetič. To to, altroche razporoka!!

Tudi ne bo Štreklj snemal s šol. sten, pač pa bi radi kavci šole zaprli in ljudstvo poneumnilo, ker jim je začelo že čez glavo rasti.

Dalje očitajo Štreklju sorodstvo, in kdor pozna razmer, bi mislil, da so to sami cini. Štrekljevi sorodniki so razun par klerikalcev iz Ribemberka častni ljudje, ki so že marsikaj tudi za občnost dobrega storili in imajo potrebe in ne marajo tujega nezasluznega imetja, kakor to sodijo klerikalci po obič. Tukaj roko proč, zakaj se kedo najde, vam da po čeljustih!

Da „Prismojenec“ in „Norica“ popolnem delomi 8. bož. zapoved, priča tudi po kriteriju, da Štreklj ni ozir. ne spoštuje svojih

*) Te dni nam je poslal neki vinogradnik Vipavske doline pismo Štrekljevo iz leta 1902, ki govori živo o njegovem zanimanju za kmetijstvo. — Ur.

starišev. Ko bi slišal oče v Komnu to gobezdanje, bi dotičniku najbrže pripeljal po širokih ustih cmok, ki ga seveda tudi zasluži. Enako je spoštoval tudi svojo mater, katera je bila nanj vedno ponosna in vesela. Ko je letos umrla, nafil je sedanjí kandidat nje sin v zvezi z brati veličasten pogreb, dal je brati več maš zadušnic itd. Vi-
ditte, kak je torej ta „...“ brez vere!

Naši farji res še zdaj mislijo, da je kakor izvestniki, vsak brez vere... Kakor drugje tako tudi v družinskem življenju nič ne najdete! Vse kaže, da je Štreklj res zmožen in razumen mož, ki bo kot posestnik držal za kmeta.

Toda vi bi radi takega, ki bi novih 9 milijonov naložil davkoplačevalcem, kakor je k temu pripomogel Gregorčič. Bera, bera, ne vera.

Mi Vipavci bomo volili za državnega poslanca Alojzija Štreklja!

Meščani, volivci!

Dobili smo v priobčilo ta-le oklic:

Dne 14. maja bo volilo goriško mesto prvíkrat po novem volivnem redu poslanca za državni zbor. Ta dan bo odločevalo prvíkrat ljudstvo, dočim je odločevala do sedaj zloglasna klika, katera je gojila na umeten način le sovraštvo mej Italijani in Slovenci, polagala svojo glavno skrb le v to, da je mesto na zunaj dobivalo čedalje bolj neavstrijsko lice, zanemarljapa pa popolnoma vse gospodarske koristi goriških meščanov. Krivični volivni red je bil vzrok, da je ječalo goriško prebivalstvo več ko trideset let pod to strahovlado. V tej dolgi dobi so bile vsekane globoke rane goriškemu mestu, njegovi trgovini in obrti, njegovemu napredovanju in blagostanju.

Brezvestna klika ni prav nič skrbela za gospodarske koristi, za trgovino in obrt ter za promet s tujci v goriškem mestu. Njeno delo je bilo edino-le zdražba proti drugi narodnosti.

Brezvestna klika je nakladala v tej dolgi dobi vedno nova bremena že itak obremenjenim meščanom, ki ne morejo več prenašati ogromnih doklad.

Brezvestna klika ni nič storila proti vedno bolj naraščajoči draginji, ki tare delavsko ljudstvo v mestu.

Brezvestna klika ni nič storila za varstvo delavcev, kakor to dokazuje pretresljivi dogodek z dne 26. aprila, ki nam je še vsem v tako žalostnem spominu.

Brezvestna klika je vedno le ščevala italijansko narciznost proti slovenski, ni pa ničesar storila v korist trgovstvu, ki je le trpelo vsled tega ščevanja.

Brezvestna klika skrbi o vseh prilikah le za demonstracije proti drugim narodnostim in proslavlja v mestu može, katere prištevamo največjim sovražnikom cerkve in države.

Meščani, volivci! Čas je, da se stre ta strahovlada in da zavladajo v našem mestu boljši časi čvrstega napredka v gospodarstvom, prometnem in socialnem oziru.

Volivni odbor združenih meščanov je sklenil, da se postavi v ta namen za prihodnje državnozbornske volitve v goriškem mestu proti kandidatu vlada-joče klike kot kandidat

Jernej Kopač,

svečar in posestnik v Gorici,

mož, ki dobro pozna težnje našega delavca in kineta, obrtnika in trgovca; mož, ki bo v vseh ozirih narodnostim pravičen in naklonjen, tako, da mu smemo po pravici zaupati visoko nalogo državnega poslanca v sedanjih resnih razmerah.

Zato Vas pozivljemo, častiti volivci goriškega mesta vseh družabnih slojev, da pridete 14. maja vsi brez izjeme, kmet in gospod, delavec in posestnik, uradnik, trgovec in obrtnik na volišče volit našega kandidata

Jerneja Kopača.

Vsakdo naj stori svojo politično dolžnost in zmaga bo naša! Zato pogumno vsi v boj za našo čast in za prospeh naše ljubljene Gorice!

V Gorici, dne 2. maja 1907.

Volivni odbor.

Gregorčiča obsojajo duhovniki sami.

Imenitno priznanje.

(Iz gor.)

Imenitno priznanje! Neki župnik, katerega spoštujate ljudstvo kot vzornega duhovnika, je na nekem shodu preteklega tedna rekel, da je res Gregorčič grešil, ker ni glasoval proti novemu volilnemu redu goriškemu, in tudi obžaluje, ker vodi „Šolski dom“ le ena stranka; „Šolski dom, je rekel, bi imel biti nad strankami.

Glede državnozbornskih volitev je rekel: Jaz nikogar ne silim, koga naj voli, jaz bom volil po svoji vesti, drugi naj tudi tako naredi. To pa je prav, da gredo vsi volit, kajti tam na Dunaju mislijo, poslance je ljudstvo izvolilo in to je ljudski glas. Eto sedaj smo na čistem.

Posnemajte gg. duhovniki tega vzornega dušnega pastirja in — konec bo vseh zdražec. Vsak naj gre volit po svojem prepričanju in vsi pojdemo volit.

Za dr. Gregorčiča ne more nikdo z mirno vestjo glasovati, to je lahko vsak, komur je le količkaj znano njegovo delovanje v škodo slovenskega naroda, kar priznavajo celo duhovniki.

Naš kandidat je dr. Gruntar.

Iz njegovih govorov in zatrevanja se je nadjati, da bo delal pridno za nas. Zato vsi na volišče dne 14. maja za dr. Gruntarja.

Nekateri pravijo odvetnika ni voliti. Kranjski klerikalci imajo več poslancev odvetnikov. Prvak klerikalnih kranjskih poslancev je pa dr. Šuštersič. Tega častijo ubogi kranjski klerikalci kakor Boga, in vendar je ta ožliudrani Šuštersič odvetnik „graščak“, milijonar. Ravno ta Šuštersič je tudi glede verskega prepričanja na shodu v Vodmatu na Kranjskem rekel te besede: mine zahtevamo od nikogar, da kaže svoje versko prepričanje, to naj ima v svojem srcu! Torej čemu sleparite z vero! —

Volilci! Le pogumno na volišče za našega kandidata.

Navedem tu odlomek zasebnega pisma nekega gospoda: „Le pišite v „Sočo“ in bičajte napake. S tem se ljudstvu oči odpro. Delujte tudi sedaj v volitvah v gorah za naprednega kandidata (dr. Gruntarja). Včeraj (pismo pisano dne 13./IV./07.) sem na lastna ušesa slišal laškega govornika reči: „Mi Lahi smo volili Gregorčiča“. — Torej je res, da so Gregorčiča Lahi volili; je res, da je ta delal za Lahe — ne za nas — Lahom vravnavajo tu reke, potoke, delajo ceste, bolnišnice, dobivajo polno podpor. Naši reveži v gorah pa — nič, ker so poslanci za nič; tako, da je lahko sram nas, da nas zastopajo taki možje.“

Temu mora biti konec! Dne 14. maja moramo začeti novo politično življenje. Zato bomo volili vsi: dr. Rudolfa Gruntarja.

Sama politika v cerkvi.

(Iz Kojškega.)

Naš častiti g. nunc ne neha od nedelje do nedelje ravnsati o državnozbornskih volitvah in krščanskih poslancih. Spravil je v pridigo tudi peklskega Luciferja in njegove podložne. Pokazati je hotel tudi, kakšne roge ima Lucifer in tisti volilci, ki bi ne volili z njim, ter poslanci, ki bi bili izvoljeni od takih volilcev. Rekel je, da vsi moramo voliti s cerkvijo in njenim poglavarjem. Tudi žene naganja, da naj vplivajo na svoje može, da bodo volili le krščanske poslance. Govoril je prej tudi o razporoki ter čenčal in nas farbal, da

je bilo grdo. Neki 70 letni mož je rekel takrat, da taka pridiga je za šolsko mladino pohujšljiva in nevarna. — Dne 25. pr. m. smo imeli pri nas procesijo. Čital je oni evangelij, ko je naš Izveličar prepovedal, da naj ne nosijo torbe in možnje; ali hitro je pozabil na to in že naslednjo nedeljo naznanil, da bo pobiral velikonočne spovedne listke, z njimi pa jezike, salame, pršute, jajca itd. Zraven pa seveda agitiral za volitve. Tak kapitalist, pa nima nikoli dosti.

Lansko leto smo imeli točo, in c. kr. davkarija je nam odpisala nekoliko davkov, ali njega ni bilo sram po občini brati.

Zato pa ne bomo volili za poslanca ti-stega, katerega nam on priporoča. Naš poslanec mora biti kandidat naše ljudske stranke, in ta je Miha Gabrijelčič!

Štreklja bomo volili.

(Iz Tomajske občine.)

„Gorica“ v številki z dne 2. aprila 1907. piše v polemiki z „Edinostjo“ med drugim: „S tem torej „E.“ priznava, da ima dr. Laharnar prednosti pred g. Štrekljem. Prednosti? In pa še kake prednosti! Dr. Laharnar, velenadarjen sin planin, odličnjak na celi črti svojega šolanja od začetnega šolarčka do učenega doktorja, bistroumna glavica, kakor jih imamo Slovenci le malo, izurjen in izkušen v vseh manipulacijah našega političnega uradništva, izkratka: mož, kateremu so rojenice položile v rojstno zibelko nenavadno veliki dar nadarjenosti, pravi talent; mož izkušen, živeč (do novejšega časa) med našim ljudstvom na Krasu ter vsled tega poznavajoč najboljše potrebe, pa zna tudi poiskati pravo pot, da se odpravijo; poslancec torej, kateri bi ne delal časti le Krasu, ampak vsakemu stolnemu mestu.“

O Štreklju pa piše:

„Na nasprotni strani pa vidimo g. Štreklja, ki bi bil lahko izvrsten posestnik na deželi in župan, in s tem smu pri koncu. G. Štreklj ni ne dobro, ne srednje, ampak malo nadarjen. Vsled te svoje pičle nadarjenosti je prišel pač najdalje, „amor“ je mogel priti: do potencialnega učitelja. —

Za učenje njegova glava ni bila, komaj je zmagal dva realna razreda. Dalje ni šlo. Potem je hodil v tuk. kmet. šolo, v katero se sprejemajo tudi mladeniči, ki so že davno pozabili, česar so se naučili v enorazredni ljudski šoli. To je vse! S takimi študijami se izkazujejo tudi uslužbenci, ne pa uradniki. To so študije, ki ne dosegajo niti izobrazbe novodob. ljud. učitelja. O kaki splošni omiki se pri takih študijah pač ne da mnogo govoriti.“

Dalje piše: „Če torej razmotrivanje reasumiramo, vidimo: en kandidat je dosegel z odklo vrhunce splošne izobrazbe (in te je treba pred vsem državnemu poslancu!), drugi ima splošne izobrazbe toliko, kolikor je podaje večrazredna lj. šola.

In vendar „E.“ drugega našemu ljudstvu vsiljuje. Ali se ne pravi to, igrati se z blaginjo našega ljudstva!? Ali ni to pristna samovolja, ki meji že na blaznost!?“

Zdaj res ne vemo, koga misli „Gorica“ oziroma dopisnik, da se igra z blaginjo našega ljudstva, „Edinost“ ali samo sebe?!

Mi Kraševci ne ugovarjamo, da je dr. Laharnar velenadarjen sin planin, da je bil ves čas šolanja odličnjak celo do učenega doktorja! Ne ugovarjamo, da je bistroumna glavica, kakor jih imamo malo Slovenci; tem manj da je izurjen in izkušen v vseh manipulacijah političnega uradništva (Vsa čast, vsa čast). Ne ugovarjamo tudi, da so mu baje rojenice položile v zibelj nenavadno velik dar nadarjenosti, in celo „pravi talent“.

Da pa je mož izkušen v vsakem oziru in da je živel (do novejšega časa) med našim ljudstvom na Krasu, ter da vsled tega pozna najboljše potrebe (dopisnik je najbrž mislil Laharnarjeve), to pa moramo odločno zavrniti, take zafrkacije pa ne požremo! —

Kaj nam pomagajo vse dr. Laharnarjeve odlike po šolah, njegova baje nenavadna nadarjenost, njegov doktorat, njegova bistra glavica? Kaj nam mar njegova izurjenost v manipulacijah političnega uradništva? Šmo mari vsi Kraševci sami politični uradniki, da nas bo on zastopal s svojo bistroumno glavico?!

S tem, da je bil nekaj časa vodja okrajnega glavarstva in pozneje pa nekaj let okrajni glavar v Sežani (vsega skupaj blizu 4 leta), ne pozna in ne more nikakor poznati naših kmetijskih potreb in nas je more zastopati vkljub svojim odlikam, svoji baje nenavadni nadarjenosti in bistroumni glavici, ker se razume o kmetijstvu, kolikor zajc na boben. —

On naj bi poznal naše razmere, on, ki ni nikdar prišel v ožjo dotiko z ljudstvom, ki ni z nikomur občeval, razun sebi enakim uradništvom, tje pa sem s kakim duhovnikom (pa še ta je moral biti najmanj župnik) ali s kakim županom in s službujočim orožnikom, ko mu je princel vsakdanji „raport“.

On, ta naduti mož, ki pozdrava navadnega kmetiča še „obdiral“ ni, kaj še le odzdravil ali celo prijazno ogovoril! On, ki je mislil, da smo Kraševci samo zato na svetu, da bi se mu klanjali in ga častili; on poosebljena arogantnost, naj bi naše ljudstvo zastopal, ščitil in branil proti nam nenaklonjeni vladi; on sam del vladnega aparata, da bi prišel kar meni nič, tebi nič, do te neizrečene ljubezni do našega ljudstva!

Ej, to nam trdim Kraševcem neče in neče v glavo!!

Tudi če nismo ne dobro, ne srednje, ampak malo nadarjeni, je nam Kraševcem rojenica o priliki našega rojstva položila v „zibo“ vendar tisto malo bistroumnosti, kar jo je „vancala“ od dr. Laharnarja rojstva in ta ostanek bistroumnosti zadostuje, da vemo, kam vse to „cika“.

Ta ostanek bistroumnosti nam tudi zadostuje, da vemo, kdo pozna naše potrebe, kdo pozna naše reve in naše težave in kdo nas more braniti in nas zastopati na „nemškem“ Dunaju.

Ta, ki pozna naše potrebe, je ravno tisti, ki je baje vsled pičle nadarjenosti prišel najdalje, kamor je mogel priti: do potovalnega učitelja. Da, da, do potovalnega učitelja kmetijstva in posebno trtorije, ki je naš in vseh Vipavcev glavni vir dohodkov, do tje se je „malo nadarjeni“ g. Štrekelj priključil. In ravno tega sina kršnega Krasa si želimo imeti poslanca in ravno tega pot. učit., ki je tako rekoč „doktor“ kmetijstva, ker naš volilni okraj je popolnoma kmečki. —

G. Laharnarja „doktorja jusa“ pa nečemo, ker pri vsej svoji bistroumnosti, pri vseh svojih študijah in izurjenosti kot politični uradnik, se ne more kosati v kmetijski stroki z g. Štrekeljem in vkljub vsemu svojemu 16-letnemu študiranju ne ve, kako se orje, seje, trte cepi, gnoji in krompir sadi i. t. d., ker on (dr. L.), kar se tiče kmetijstva, pozna menda samo razliko med dobrim in slabim vinom ozir. teranom.

To je vse in tu je konec njegove nenavadne bistroumnosti in učenosti!

Tedaj čast naj bi nam delal g. dr. Laharnar na Dunaju, čast!

Bes te plentaj, ta ni slaba!

Čudom se čudimo bukovinskim grofom in judom, da niso opazili tega cvetu univerzalne znanosti in zmožnosti in da niso prišli do prepričanja, da bi on njih stolnemu mestu Črnovicam „čast delal“!

Mi kmetje ne rabimo nikogar, da bi nam čast delal in tem manj političnega uradnika. Naj le dela čast še nadalje uradništvu, le!

Kaj smo res kmetje samo zato na svetu, in ravno mi Kraševci, da bi pošiljali tuje ljudi na Dunaj, da bi nam „čast delali“!!?

Ne, ne, ne rabimo ne dunajskih in drugih časti; mi rabimo moža, ki je sam to, kar smo mi, ki pozna popolnoma kmetje potrebe in ki je toliko drugače izobražen, da more brez strahu nastopati kot naš zastopnik; in ta mož je ravno g. Štrekelj, učitelj kmetijstva. G. Štrekelj je za poslanca zadostno izobražen, zraven tega strokovnjak v kmetijstvu.

Dr. Laharnar pa ni nikakor še dosegel vrhunca splošne izobrazbe, ker ravno o kmetijski stroki, ki tvori lep kos splošne izobrazbe in ki je za nas kmete merodajna pri izbori našega zastopnika, nima niti pojma. Dr. L. bi moral spet v Gorico in začeti obiskovati kmet. šolo z onimi, ki so še le dovršili ljudsko šolo in čez, recimo, 15 let bi ta bistroumna glavica, ta učen gospod dr. Laharnar, mogoče dosegel v kmetijski vedi g. Štreklja.

In to nam zadostuje! Če pa tistim, ki ga nam silijo, ni zadosti, bomo še kaj povedali. —

Kraševci, ki dr. Laharnarja dobro poznajo.

Volilni shod v Gorici.

Združeni volilni odbor, ki se je zedinil za kandidaturu g. Jerneja Kopača, posestnika in svečarja v Gorici, vabi k volilnemu shodu, ki se bo vršil na praznik vnebohoda dne 9. t. m. v dvorani hotela Central ob 10^h, dop.

Volilci, pridite mnogo!rojno!

Slovenska kmetjska stranka.

Volilno gibanje v goriški okolici je porodilo „slovensko kmetjsko stranko“, ki se giblje tudi le v goriški okolici pod vodstvom Ivana Mermolja iz Vrtojbe.

Izdali so oklic z naslovom „Kmetje, rešimo se!“ V tem oklicu je zapopaden tudi program nove stranke.

Poglejmo si najprvo program. Za Boga svetega! Saj vse to, kar je pisano tam za kmeta, ima v svojem programu že naša narodno-napredna stranka, ki se je reorganizovala letos v januarju ter se postavila na široko stališče, da je prava ljudska stranka! Kar je podrobnega, to je obseženo sicer že vse v programu, katerega točke so kolikor

mogoče kratke ter je v izbranih besedah povedano vse to, kar je tudi v programu „slov. kmetjske str.“. Detajlirano pa ima to še gospodarski svet naše stranke. Torej čemu sedaj še nova stranka? To se pač pravi samo cepiti moči. Taka stranka nima nikake življenske moči v sebi, marveč mora propasti. Taka stranka je pač le razdorna stranka. V goriški okolici je ta stranka napravljena samo za volitve, po volitvah pa je ne bo več.

Povdarjamo ponovno, da nimamo nič proti kmetjski stanovski stranki, ali proti novi politični stranki pa mora nastopiti vsakdo, kdor hoče dobro goriškim Slovincem.

Pa ta naivnost! V oklicu pravijo, da prinesejo mir slovenskemu narodu. Kako pa? Z novo politično stranko? Za božjo voljo! Kaj so se skregali s pametjo? Klerikalci so se postavili že odločno proti novi stranki, o kateri trde, da je škodljiva, ter jo pobijajo po svojih listih in shodih. Torej, kako n. pr. prinese klerikalcem mir nova stranka? Ali ne vidijo že v tem, da imajo proti sebi jedno celo stranko? In ta stranka ji začne kmalu zmerjati tudi z brezverci, čeprav hoče nova stranka „odbiti napade na našo vero.“ V naprednih listih ni bila nikdar napadena vera, pa kako kričijo, da so naprednjaki brezverci! Kdor ni s klerikalci, je brezverec! —

Sami se hočejo rešiti. „Kedo pa naj nas reši, ako se ne rešimo sami?“ Tako! Jako napačno stališče v naši mali deželi! To uvidevajo sestavitelji oklica hitro sami, ker kmalu potem vabijo v svoj krog druge stanove: delavstvo, duhovstvo, učiteljstvo, uradništvo, trgovce, obrtnike.

Ja, v kmetjsko stranko ti stanovi ne vstopijo, ampak morajo biti le v taki stranki, kjer vsi veljamo kaj, vsak po svoji vrednosti.

In taka stranka je le narodno-napredna, ljudska stranka. Kdor dela proti tej, dela proti koristim ljudstva. Do tega prepričanja pridejo prej ali slej tudi zapeljani „agrarci“!

„Sijajen“ Dermastijev shod v Mirnu.

V Mirnu je imel dne 3. t. m. volilni shod dr. Dermastija ob 8. uri zvečer. Zaletel se je sedaj v doljni oddelek, da bi ovijal okrog svojih prstov še zavedne Japnišcarje in Stantovce. Pa ni šlo in ne pojde nikdar! Umljivo, da je imel okrog sebe svojo telesno gardo kakor uradnik Vuk, strojar Druko, drugar Gorice Detce in njegov brat, uzorni katoliški mož Skorec, šolski pometlač Karlo i. t. d., cela vrsta pašetarjev. V majhni sobi je bilo poleg teh še natlačeno polno naših volilcev. Druko je shodu predsedoval in dal besedo dr. Dermastju. Umljivo, da je sedaj prišlo na vrsto cel venec Gregorčičevih zaslug: užitnina, volilna reforma i. t. d. le volilni deželnozborski red in Pajerjevo pobratimstvo ne. Udrihal je po narodni napredni stranki, dajal po agrarcih in socijalnih demokratih. Umljivo, da so včasih grmeli burni protesti, a vedno se je priglasi kak pašetar, da je reditelj. Z luknjo je plašil volilce tudi fanatizirani mirenski kaplan. Pač lepo plemenito delo katoliškega duhovnika! Dr. Dermastja je povdarjal, da je za kmetjsko organizacijo vnet, a ta naj se vrši lepo doma. Za poslance pa niso agrarci sposobni in Štreklji naj sadijo krompir, ker za poslance so sposobni le katoliški dohtarji, „pobožni“ sodniki in vladni prodanci. Takoj za njim se je prijavil k besedi nadučitelj Urbančič in jo tudi dobil, ker so videli polno dvorano naprednih mož. In zunaj v kuhinji jih je bilo še. Urbančič je omenil, da ga veseli Dermastijeva izjava, da ni proti stanovskim organizacijam, a pove, da morajo imeti tudi doktorji-juristi v svojem srcu razvit čut za stanovsko kolegijalnost, česar menda pri Dermastiji ni, ker je na shodu pri Rebku izjavil, da so doktorjem okrog prstov ovite laži. Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti. Dermastija ugovarja. Ko pa

Urbančič pravi, da so laži tudi okrog prstov dr. Dermastije, nam kaže to današnje farbanje, pričelo je grmeti po dvorani navdušenega odobravanja. Klerikalci kriče, da je Jakil razrušil njih strokovno strojarsko organizacijo in blatiijo samo Jakila ter Pavletiča. Urbančič je pozval Drukota, naj on, ker je tudi strojar, ustvari sam ob svojem delu jednako tovarno, kakor Jakil, kar mu je predsednik vzel besedo. Po dvorani burno ugovarjanje. Zopet je pričel dr. Dermastija in je opravičeval svoje z lažmi ovite prste, kar pa naj da razumeti svojim backom in ne zavednemu ljudstvu. Govoril je organist, uradnik in ne delavec Vuk ter priporočal Fonovo kandidaturu ter metal napredno stranko v smeti. Urbančič zahteva besedo, a zaman. Na Dermastijev migljaj se je hitelo naprej! Nastopil je tiskar Gorice Špacapan ter spet kvasil o Fonu in o molkih, katere ponese na Dunaj, da bode tam molil za mirensko klerikalno delavstvo. Mož je v svoji prismojenosti ponujal molek Fonu — ciniku Fonu. Socijalni demokrat Cotič in Urbančič še vedno zahtevata z vsemi volilci v dvorani besedo. A pričel je zopet Dermastija foniti; ob burnih vsklikih: živio Gabrijelčič je Druko zaključil shod.

Tiskar Špacapan je obrekoval tudi našega župana, a Urbančičev ogorčen protest mu je zamašil usta. Detce katoliško — kako si hvaležno! Tvojemu nesrečnemu očetu je nad trideset let dajal zaslužek ravno župan in ti si se vzredilo vsled njegove milosti, ter mu sedaj kažeš katoliško hvaležnost. Fej! Še danes služi tvoj oče pri županu, dasi bi dr. Gregorčič virgel tako ostarelelega na duhu bolnega moža med Vukove smeti. Vidva hočeta še biti delavska apostola! Sodrug-delavci! Pokažimo skorobac tej bandi 14. maja in volimo vsi Miho Gabrijelčiča!

Socijalni demokrat in naprednjak.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želoden trpeče neprekosljivo sredstvo, katero ima prednost pred vsemi drugimi drastičnimi čistil. kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2.—

Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ovo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšujoče in okrepujoče staroznano sredstvo proti trganju in prehladanju vsake vrste.

Orig. steklenica K 1.80

Na prodaj po vseh lekarnah in mirodlinicah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, I. Tuchlauben 9.

Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristofolletti, L. Gliubich, A. Gironcoli.

Za kratek čas.

Kako je Luka sovodenjski shod razgal?

(Komičen prizor v 1/16 dejanja.)

Predsednik: Kdo želi besede?

Lukažič: J-j-j-jest! P-p-po-povedal b-bi o-o-u-u-užitnini.

Volilci: Kaj stopa na oder, ko še govoriš ne zna!

Klerikalci: Zna, zna, samo ne more!

Lukažič: (Hoče izvleči iz žepa „Gorico“, toda v razburjenosti izvleče umazano ruto) bom-bom p-p-pej b-bral!

Volilci: Preč s tisto umazano cunjjo! Dol ž njim!

Lukažič: (Ves bleđ in prestrašen se oprime predsednika z jokavim glasom). G-g-gospod p-p-predsednik r-rečte j-jim n-nej b-bojjo mirni!

Predsednik: (Ga pomilovalno pogleda in potolaži.)

Volilec: G. predsednik, dajte mu kozarec vode, ali ne vidite, da mu je slabo, da pada na tla!

Volilci: Dol ž njim! Ven ž njim! Vzrite ven lažnjivca, hinavca!

Lukažič: (Ves preplašen, kakor obstreljen zajec skoči z odra, pustivši na odru klobuk.)

Volilci: Se spustē v nepopolisljiv smeh in krohot, in iz ozadja se sliši tista znana pesem:

„Kje je tisti Luka, ki teče z odra brez klobuka?“

Sok in voda. — Kaplan Sok na Cerkljanskem je govoril v Bukovem jako vodeno. Zakaj? Fant je v časih, ko je študiral v Gorici, popil za en krajcar cel liter vode. Sodijaki so ga vlekli, in tako se je Sok našel pal včasih vode, da bi bil kmalu počil. Tj vode so se spomnili njegovi sošolci, ko so čitali njegovo vodeno pridigo v Bukovem. Presneto dobro je učinkovala, da se je sedaj čuti v njegovih govorih!

Volilne pesmi.

Kraška volilna.

(Se poje kot: »Ona ima irhaste hlače«.)

Tam na Krasu kandidira, z ustni dela, s sabljo podira, vladne strune veselo ubira, saj on ima — zopet dopust.

Bukovina, ona žaluje, ker on daleč kandiduje, ker povsod »zaupno shoduje«, ker s' je strgal — čevlji in pol.

Kljub protestu farovski deklet, zmagal bode Alojzij Štrekelj, tud' če pojdm'o gorki vsi v peklu, in Laharnar — adijo penz'jon!

Gorska volilna.

(Se poje kot: »Danes tukaj, jutri v ...«.)

Danes v Grgar, jutri v Bove, včeraj v lepo vas Šebrelje, v pet'k pa, kjer je dosti ove, kamor me Dermastja pelje.

Kakor ptica odletim tam, kjer se prikaže Gruntar, menda se zastoj vrtim, ker je Gruntar velik puntar.

Kdo tolaži mi sree, če bo v gorah pogorišče, če mi bode res gorje, pojdem pa spet v semenišče.

Okoličanska volilna.

(Se poje kot: »Tam za turškim gricem«.)

Tam v Vrtojbi dolni, tam v dvorani polni, Fon ni smel še govorit, Fon ni smel še govorit.

Tam v Opatjem selu, Se mu je zapelu: »Fon ostane kandidat, Fon ostane kandidat.«

Kjer se Fon pojavi, mu okol'ca pravi: »V zbornicu na gramo Fon, v zbornicu na gramo Fon!»

Pozor!

Vse one cenjene narodni kateri so v proslavo veli dne 14. maja naročili umetne ognje in paj nate topiče prosim, da čimprej pošljejo nje, da ne bode isti dan v tovarni prevleli navala ali zmešnjave z oddajanjem blaga.

Zajedno se priporočam drugim občan da nemudoma pošljejo svoja morebitna narod

Ferdinand Makuc,

pooblaščen in priznan pyroteh v Gorici.

Domače in razne novice

Proti rovomu deželnozborskemu volilnemu sta sklenili protest tudi starašinstvi v Čevanu in v Lokovcu pri Čepovanu.

Smrtina kosa. — Nagle smrti je umrl v trtek g. Franc Waňček, lastnik znanega restanta v „Hilnteichu“ pri Gorici. Ko se peljal iz Gorice proti domu, ga je zadela in ostal je mrtev v vozu. Waňček, rodom je bil podjeten mož. Dosegel je 63 let.

Umrla je v Gorici gospa Antonija dav, soproga g. Leop. Budava, c. kr. d. nega svetnika.

V Kranju je umrl posestnik in ku tržec g. Karol Florijan.

Drugi planinski izlet odseka Gorice S. I se vrši v četrtek dne 9. maja na sv. C in v Kanal. Odhod iz Gorice je dopol ob 9. uri 15 min. z Goriškega (Katarinje trga). Do Solkana se sme eventuelno rabiti tudi voz. Na sv. Gori je opol daljši odinor. Ob eni uri je odhod z navzdol po romarski poti na Deskle

Kanal. V Kanalu se izletniki lahko udeležijo veselice, ki jo namerava tam prirediti "Pevsko in glasbeno društvo" iz Gorice. Povratek iz Kanala v Gorico je določen na 6. uro 9. min. z brzovlakom, sme se pa tudi preložiti na 8. uro 37 min. zvečer z osebnim vlakom.

Vodja "agrarcev" v goriški okolici, občinski redar Mermolja iz Dol. Vrtojbe, je ovadil pri sodnji 4 mladeniče radi zoperstavljenja. 2. t. m. se je vršila razprava, in fantje so bili obsojeni v ječo od 3-7 mesecev. — Enega je bil Mermolja udaril takrat s sabljo po rami, da je bil revež radi tega več časa v bolnišnici v Gorici. Umeje se, da ti fantje niso v Mermoljevi stranki.

Slovenske obrtnike vabi nova kmetiška stranka v svoj krog. Oklic je dala tiskati pa lastnim obrtnikom, tiskarjema Pallich & Obizzi. Prvi škandal "slovenske kmetiške stranke".

Zakaj je lasina režija javnih korporacij dražja? V člankih o Gregorčičevi farbariji z užitnino smo rekli, da bi stal deželni užitninski urad do 100.000 kron, ki bi pobrale več nego dobiček, dočim zasebni zakupnik izhaja — ceneje.

In to je resnica! Zakaj pa n. pr. vlada ne dela v lastni režiji velikanskih naprav, marveč jih oddaja zasebnikom, ki si služijo kar milijone? Zakaj je n. pr. tudi novo železnico oddala zasebnim podjetnikom? Zakaj ni vlada delala v lastni režiji in prihranila državi vse tiste milijone, ki so jih zaslužili podjetniki? — Odgovor je kratak: Zato ker so podjetniki izhajali veliko ceneje nego bi izhajala vlada. Vlada bi plačala vse dražje, in gotovo bi delo stalo več nego je plača podjetnikom. Tako je povsod!

Goriška dežela zida n. pr. zdaj deželno norišnico. Stala bo nad milijon kron. Toda zgradbo je oddala zasebnemu podjetniku, ki gotovo tega ne dela za "božji lon", marveč hoče pri tem kaj zaslužiti; morda zasluži celo veliko. — Vprašamo: Zakaj pa deželni odbor, v katerem sedita tudi dva slovenska klerikalca, ne zida norišnice v lastni režiji ter prihrani tako deželi ves dobiček, ki ga vtakne v žep podjetnik? Saj n. pr. oba slovenska odbornika nimata sicer nikakega dela, ona bi lahko nadzorovala zgradbo; čemu vruga pa prejmeta 4000 kron na leto?

Zakaj torej ne gradijo norišnice v lastni režiji? — Enaka je s — pobiranjem užitnine. Zasebni zakupnik lahko nekaj ali celo veliko zasluži, dočim bi dežela — imela zgubo! Ali ni to jasno?

C. kr. okrajni šolski sveti so zgradili tekom let nešteto šolskih poslopij. Zakaj niso zidali v lastni režiji ter so jih oddali zasebnim podjetnikom? — Naj odgovori na ta dejstva volilni bahač — dr. Anton Gregorčič!

Akad. ler. dr. "Adrija" izreka g. Andreju Ličar, mizarju v Solkanu, najiskrenejšo zahvalo, ker je napravil brezplačno zaboj za potovalno knjižnico v Ozeljanu!

Simfonični koncert priredi goriški državni gimnazij dne 7. t. m. v hotelu Central. Del čistega dobička se obrne v podporo preostalim ponesrečencem 26. pr. m. v Gorici.

Vabila na koncert so samo nemška! Zakaj vendar???

Mermolja — posestnik. — Voditelj "agrarcev" se podpisuje: posestnik. Glede na to smo dolžni povedati javnosti, da je Mermolja v Dol. Vrtojbi občinski redar in uslužbenec v tamkajšnjem konsumu. Ima tudi mičkano posestve, katero da obdelati po kom drugem. Prej je bil delavec v raznih tovarnah. Tak kmet in posestnik je Mermolja.

Radi nepričakovanih vzrokov mora "Narodna Prosveta" predstavo dne 12. maja t. l. odpovedati.

O slovenski politiki in o njenem boju pripoveduje oklic "slov. kmetiške stranke". Ja, kje pa ni političnega boja? V katerem narodu ga ni? In dočim obsojajo politiko in boj — delajo sami novo politiko in vprizarjajo nov boj. Kaj naj se jim reče na to? Kdo more iti z njimi v nov, nepotreben političen boj? Povdarjajo slogo in edinost, pri tem vstvarjajo novo politično stranko ter še bolj razdvajajo in cepijo. Lepi delavci za slogo in edinost!

Obrtniki se jim smilijo. — V članku o užitnini se smilijo današnji "Gorici" obrtniki, ki trpijo od strani finance gledé užitnine. Kar smo pisali o strogoosti finance, je vse res; toda nima nič opraviti s sedanjimi članki o užitnini. — Gregorčič naj bi bil, mesto da

farbu sedaj, rajši takrat pomagal, ko so se napredni poslanci borili za to, da se odpravijo strogoosti finance, pod katerimi trpijo obrtniki.

Za nenarodnega hočejo klerikalci naslikati kandidata narodno-napredne stranke za goriško okolico. Izprienci lažejo, da se kar kadi. Ali je bil gospod Gabrijeljčič tudi, takrat narodno, ko je poslal pred leti k njemu neki kolovodja klerikalne stranke deželnega poslanca J. z vprašanjem, če sprejme kandidaturu za državni zbor? — Če bi bil gosp. Gabrijeljčič takrat sprejel, to bi ga bili hvalili v klerikalnem taboru. Tako pa se zaletavajo vanj s podlimi lažmi, hoté se maščevati, ker jim je takrat odklonil kandidaturu! Taki so klerikalci v pravi luči.

Tamburaško in pevsko društvo "Svoboda" v Rencah priredi dne 5. maja t. l. v dvorani gospoda R. Žnidarčiča veselico s tem-le vspeedom: 1. Koračnica, godba c. kr. pešpolka št. 47 iz Gorice. 2. "Naš prapor", F. Ferjančič. "Povejte ve planine", A. Förstner, poje možki zbor "Svobode". 3. "Šivilja", operetna šaloigra v 4 dejanjih. Spisal L. Held, vglasbil K. Millöcker. — Osebe: Ilija pl. Popovič, grajščak v Belikrajini, ga Pohar; Božena, njegova soproga, ga Grmekova; Ferdinand, njun sin, g. Pavlica; Roza, njegova soproga, g. Mira Bajčeva; gospa Vrabčeva, ima posredovalni biró, g. ca K. Hrovatinova; Ignacij Skok, pisar v posred. biró, g. Jaka Štoka; Josipina Klepetec, šivilja, g. a Zofka Štularjeva; Marija, blagajničarka, g. a Dž. Vizintinova; Marijana, kuharica, g. a Katica Lasič; Ana, sobarica, g. ca Rezika Gilčvertova; Ivan, kočijaž, * * Matija hlapec, * * Julij, sluga pri g. Vrabčevu; g. Albert Arčon; Špiridijon, sluga pri Iliju, g. Cotič; Maša, sobarica pri Iliju * * I. dejanje se vrši v Ljubljani, ostala na grajščini Ilija pl. Popovič. Režiser g. J. Štoka. — Kapelnik g. H. O. Vogrič. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Cene: stojišča 60 v; l. sedež 2 K, II. sedež 1 K 40 v, galerija 80 v. — Plesni komad 20 v. Odbor.

"Mir slovenskemu narodu". — Ta mir naj pride po mnenju v oklicu nove stranke potom te, slovenske kmetiške stranke. Politični stranki naj ubije nova stranka. Mermolja izganja hudiča z belcebubom. Pazi naj, da ga eden ali drugi ne pohrusta.

Člani slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani prirede v Sezani v torek dne 7. maja predstavo "Na Letovišču" in sredo 8. maja veselo igro "Huzarji" — in sicer v prostorih gospoda Polaja. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Razne vesti se raznašajo, zlasti gledé kandidata Štreklja in gledé nekakega kompromisa med ljudsko in duhovsko stranko. Naznanjamo, da je naš kandidat za Kras in Ajdovsko gosp. Alojzij Štrekelj. — Kar se piše in govori o kompromisih, je vse le izmišljotina.

O advokatskih računih piše "Gorica", in sicer računih "liberalnih" advokatov. — No, advokate so vsi dragi, pa naj bodo "liberalni" ali pa "katoliški". Dr. Pavletič in dr. Dermastia sestavljata take težke račune kot drugi. To ljudstvo ve. Torej, kaj hoče pravzaprav "Gorica" z advokatskimi računi?!

Vprašanje na c. kr. okr. šolski svet v Tolminu. — Ali plačujejo davkoplačevalci šolsko sobo v Stržiščih za to, da ima tamošnji vikar v njej volilne shode? Ali je morda isti dal dovoljenje vikarju Seljaku za nedelji 21. in 28. prošlega meseca? Kaj bi se zgodilo, ako bi se upal kaj takega napredni učitelj, vemo dobro.

Zahtevamo, da se tira krivca na odgovor.

O podlosti in surovosti "Soče" govori današnja "Gorica". Stara pesem. Kadar je "Gorica" skrajno surova in podla, da se gabi celo klerikalcem, pride gotovo na dan s... "surovostjo in podlostjo "Soče". Tako skrajno žaljiva, podla, perfidna in nesramna kot v zadnjih številkah pa že ni bila "Gorica" dolgo časa. Ali s tem, da svoje "čednosti" meče na "Sočo", se ne opere. Ljudstvo že prav sodi, in ve, da lažnjiva, podla in nesramna je le "Gorica".

Veliki vojaški koncert ter po koncertu ples priredi kolesarsko društvo "Gorica" v kopriskem visokošolcem v Pragi v soboto dne 11. t. m. Natančneje vspelem se naznani prihodnjič.

Braino in pevsko društvo "Čitalnica" v Urjah pri Rihembergu bode praznovalo dne 20. maja t. l. desetletnico svojega obstanka z igro, petjem in plesom. Vabimo vse prijatelje, da se naše slavnosti udeležijo. Veselica se vrši v dvorani g. V. Trpina v Ka-

sovlah. — Čisti dobiček je namenjen za Gregorčičev spomenik.

Veliko narodno slavlje priredi pevsko društvo "Ilirija" pri Sv. Jakobu v Trstu z razvijanjem svoje društvene zastave na vrtu "Narodnega doma" pri Sv. Ivanu dne 25. avgusta 1907.

Odprti lekarni. — Jutri-popeludne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Kürner.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 5. do 12. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Cristofoletti-Kürner.

V deželni tržnici v Podturnu so na prodaj naslednje vrste rastlin: Paradižnik (pomodoro) rudeči, debeli, zgodnji po 0:50 K 100; Paradižnik "Optimus" rudeči, debeli, grozdati po 0:50 K 100; Jagode "Docteur Morér" z debelim plodom po 4— K 100; Jagode "Marguerite Lébreten" z debelim plodom po 4— K 100. — Te vrtnice se morejo kupiti vsak dan razun nedelj in praznikov.

Veliki javni ples priredijo dne 2. junija t. l. narodno-napredni fantje v Gaberji na dvorišču g. Antona Nusdorferja. Začetek ob 3. pop.

Prihodnja številka "Soče" izide v sredo 8. t. m. opoldne.

Društvo "Zvezda" na Dunaju priredi dne 5. t. m. pri "Zelenem drevesu" VII. Mariahilferstrasse 56 zabavni večer s prijaznim sodelovanjem člana orkestra c. kr. dvorne opere gosp. Karola Jernaj — in solista gosp. L. Levarja. —

Razglas. — V zmislu § 8. društvenih pravil se sklicuje letošnji občni zbor "Slovenske Matice" dne 29. maja t. l. v veliki dvorani "Mestnega doma" v Ljubljani ob 6. uri popoldne. Računski sklep in ostali računi so gg. društvenikom v društveni pisarni na ogled. Kdor želi v smislu § 4. lit. a) dr. pr. staviti kakšen nasvet, mu ga je predložiti odboru vsaj do 12. maja t. l., če hoče, da se vpošteva na občnem zboru.

Poslanica.*)

"Slovenec" in "Prim. List", ki sta mene pozivljala na odgovor, bereta se v širjih slojih. Mojega odgovora pa nista hotela priobčiti niti v glavni točki, ter sem moral tiskati ga privatnim putem in poslati le zasebnikom. — Razumem, pozivljati in javno napadati, je lahko, obrambe pa priobčiti, to je drugo.

Da se tudi moj odgovor v mojo obrambo dozna v širjih slojih, prosim slavno uredništvo "Soče", naj ga priobči kot poslano:

V "Slovenca" 26. apr. št. 95. bil sem pozviljan, dati odgovor. Poslal sem ga "Slovenca" 28. apr., naj ga priobči kot dopis, ali saj kot poslano na moje stroške, oboje s podpisom mojim; pa do danes se ni ugodilo moji pravični prošnji. Tudi "Prim. List" ni hotel priobčiti, da-si bi lojalnost to zahtevala. Zato moram tem potom objaviti svoj odgovor v svojo obrambo. Odgovor se glasi: Ne bil bi dolžan odgovarjati pozivu v "Slov.", ker še vedno pričakujem odgovora na svoje poslano in poziv v "Prim. Listu" dne 11. 4.; tam je bilo dovolj jasno povedano vsakomur, ki hoče razumeti. Vendar na določni poziv dam odločni odgovor, da nisem nikdar svetoval ne svojemu bratu ne komu drugemu, naj kandiduje, tudi nisem odobral tega proti nikomur, še manj pa sem do zdaj niti mezinca zganil za njegovo izvolitev; k večjemu sem zavračal nedostojno otroško pisavo proti njemu. To toliko lože, ker sem preverjen, da si je ohranil popolno neodvisnost v verskih zadevah, to je kršč. program, da-si proglašen od liberalne stranke. Ali je moj brat na shodu v Kojskem sklicaval se na mene, tega danes**) ne zamorem doznati. Ako je bilo temu tako, je bilo netaktno od njega; dvomim pa, da je bilo temu tako, ker povsem nepotrebnost, ko ga v Kojskem in po vseh Erdih ravno tako dobro osebno poznajo kakor mene.

Ker sem pozviljan odgovarjati, naj bo, saj tudi ne zmagam, da bi vsem osebno zamogel odgovarjati na pozive.

V teku 8 dni od 15-22. aprila prejel sem od osmero meni velenjenih strani v imenu celih skupin toliko pozivov oziroma prošenj enoličnih v vsebini, ker naročenih. Vem pa za gotovo, da posamezniki dotičnih skupin večinoma niso znali o tem, da-si narbrže se ujemajo. Hvaležen sem za prijateljske

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

**) Med tem je "Slovenec" št. 98. prinesel popravke.

dostojne opomine in prošnje ter znam upoštevati jih. Nekoji pozivi pa presegajo meje tega, kar zamorejc trezno misleči zahtevati od mene.

Vsak bo razumel, če je bil moj brat v "Soči" že 13. 4. proglašen za kandidata, da mu je moralno skoraj nemogoče odstopiti. Vem pa, da je pripravljen prvi in vsaki hip odstopiti, ako bi prišlo do premirja med strankama, kar je tudi drugim izpovedal.

Vsojam se v tej zadevi navesti tudi svoje osebno prepričanje. Za premirje med strankama na Goriškem je skrajni čas, da bi se razburjeni duhovi nekoliko pomirili ter se zdijvanost ublažila, da bi sčasoma stranki se približali na kršč. podlagi in s tem slednjit se znašli na istem polju skupnega delovanja. Ali je pred volitvami še to mogoče, ne zamorem razsoditi, ker mi niso znane razne tajnosti. To pa vem, in vsakdo mora mi pritrčiti, ki pozna razmere, da že 17 let trajajoči razkol in medsebojni boj na Goriškem z vsemi čez vse žalostnimi posledicami ne bo ne prenehal ne ponehal, tudi ne v slučaju popolne zmage "Slogine" stranke. Bati se je še kaj hujšega, in dušni pastirji najhuje občutijo one posledice. — Povdarjam, če je mogoče premirje brez kršenja krščanskih načel; usmili se mi ubogo ljudstvo tirano tje in sem; in pri nas na Goriškem gre za obstanek.

Radi sumničenja, ki se širi, izjavljam tukaj javno, da smatram izvolitev veleč. g. prof. dr. Gregorčič-a prepotrebno v sedanjih razmerah, in to ne iz osebnih, temveč iz stvarnih nagibov, ter zavračam najodločnejše ono neosnovano podlo sumničenje, da sem osnoval jaz politični komplot proti dr. Gregorčič-u. Ker razni dopisniki opetoma nekako porugljivo navajajo moje besede, posnete po poslanom v "Prim. L." 11. 4. "ki še ni nikdar zatajil kršč. načel", silijo me staviti vprašanje: kdo je mirno gledal v preteklosti, da so se kršč. načela teptala z nogami? — odgovor prepustim dopisnikom in cenjenim bralcem.

Slednjit izjavljam, da ne bom več odgovarjal na nobena sumničenja, razun če bo kdo skušal dokazovati, da nisem govoril resnice. — V Gorici 27. 4. oziroma 1. 5. 1907.

Jos. dr. Gabrijevčič.

"Prim. Lista" uredništvo je imelo v sredo pop. 1. t. m. moj odgovor v rokah, vendar je "Prim. List" 2. t. m. zopet objavil vprašanja in pozive na moje osebo brez vsake opombe. Nisem pričakoval tolike nelojalnosti in brezobzirnosti. Ako bi poslal "Gorici" odgovor, ga ne sprejme, ker ni priobčila vprašanja. Zato sem prisiljen, zateči se k "Soči", naj blagovoli objaviti moj odgovor, edino le k 4. točki, ker drugim je odgovorjeno v zgornjem: Nisem si svest, kakkega koraka vsaj ne v sedanjih volitvah, da bi bil proti kršč. načelom; trdim pa, da sedanje ravnanje in pisanje "Prim. Lista" — sploh mojih napadalcev v preteklosti in v sedanjem času, se ni ujemalo in se ne ujemaa s krščanskimi načeli.

V Gorici, 3. maja 1907.

Jos. dr. Gabrijevčič.

Naj laže majhen sem možic!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinerevo kavo pil.

Pristna samo v izvirnih zavojih z imenom Kathreinere.

Nihče naj bi ne pil močno razburjajoče znate kave nemešane!

Kathreinereva kmečkova alična kava sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speši zdravje.

Otroke bi bilo samo še navajati Kathreinereve kave.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Dobiva se zastojni in franko v priv. Schwannem - Apotheke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leon
v GORICI

Vsprejema popravila ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst
in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto

Naznanilo.

Slav. občinstvu naznanjam, da sem otvoril v ulici Morelli št. 39 novo gostilno pod imenom: „Trattoria Commercio“.

Točil bodem pristna domača vina, brisko belo ter vipavska črna in bela. — Kuhinja postreže ob vsakem času z dobrimi in tečnimi gorkimi ali mrzlimi jedili.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča

Mermolja Andr.

Dobro izurjeni zidarski predelavec

ozir. palir, z dobrimi 8-10 zidarji

se išče za Ljubljano. Vstop takoj.

Naslov pove upravnistvo „Soče“.

Zahvala.

Presrečno zahvalo izrekamo vsem onim gg. znancem in prijateljem, ki so ob smrti nepozabne soproge, matere, tašče in stare matere

Antonije Budau rojena **Vergna**

na katerikoli način z nami sočustvovali in ki so izkazali v tako obilnem številu dragi pokojnici zadnjo čast.

Vsem presrečno zahvalo!

V GORICI, dne 3. majnika 1907.

Rodbina Budau-Dominko.

Nova restavracija

vis-a-vis kolodvora v Prvačini

Anton Vodopivec

bivši gostilničar pri „Petelinu“

v Trstu ulica Ghenga št. 7.

Priporoča svoja izborna pristna vipavska črna in bela vina, kraški teran, refošk in pivo.

Za potnike izvrstna hladila in okrepčila kakor: čaj, limonada, čokolada, kava, mleko itd.

Na novo opremljene sobe za prenočišče, plujcev. Dvorišče za krogljanje in hlevi za konje.

Za obilen obisk se priporoča svojim rojakom

Anton Vodopivec.

Batisti Kambrik Satin Levantin Lyberti Cefir

po novi modi

Moderno volneno

blago za obleke

in bluze

Svila za bluze.

Uzoreci zastoj.

Pregrad & Černetič

Trgovski dom.

Ženstvo!

Strjenje krvi itd. zdravi:

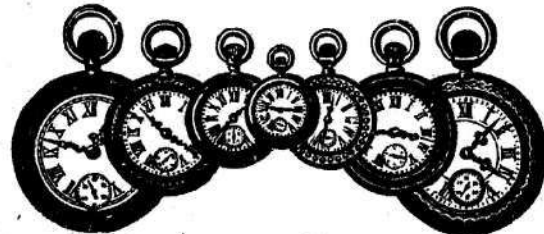
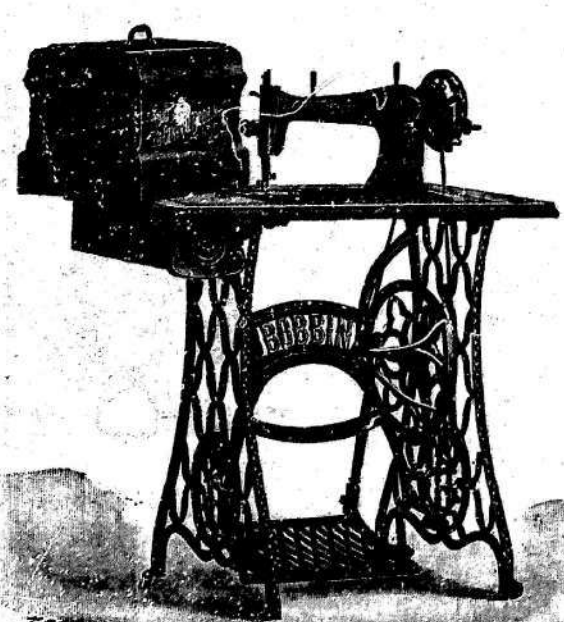
P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244.

Gospa G. v M. piše:

„Daše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

63-a Gorica-Ajdovščina in obratno.

Meš. vl.	Meš. vl.	Meš. vl.	km	Postaje	Meš. vl.	Meš. vl.	Meš. vl.	Meš. vl.
851	853	855			852	854	856	858
8.—	2.07	8.35	—	odh. Gorica	doh.	7.00	1.10	7.35
8.10	2.15	8.42	4	„ St. Peter pri Gorici	doh.	6.49	12.59	7.21
8.26	2.31	9.01	8	„ Volčjadraga	doh.	6.37	12.47	7.12
8.37	2.42	9.13	12	odh. Prvačina	odh.	6.20	12.31	6.53
6.00 7.25	12.50	7.30	—	odh. Trst d. ž.	doh.	7.58	2.06	8.12 11.10
8.47	2.47	9.21	—	Prvačina	↑	6.10	12.23	6.45
8.57	2.57	9.27	14	„ Dornberg	↑	6.05	12.18	6.40
9.07	3.07	9.37	16	„ Batuje	↑	5.55	12.09	6.30
9.18	3.18	9.48	21	„ Kamnje	↑	5.42	11.56	6.17
9.25	3.25	9.55	23	„ Dobravlj	↑	5.35	11.48	6.10
9.32	3.32	10.02	25	„ Sv. Križ-Gost	↑	5.30	11.44	6.05
9.40	3.40	10.10	28	odh. Ajdovščina	odh.	5.20	1.35	5.55
7.20	1.20	10.35	—	Priklipi:				
11.28	9.05	5.53	—	odh. Dunaj j. ž.	doh.	8.50	6.45	—
5.47	8.55	4.18	—	„ Gradec j. ž.	doh.	4.15	2.01	—
6.25	10.02	5.13	—	„ Trst j. ž.	doh.	8.52	4.15	10.50
5.45	9.24	5.11	—	„ Nabrežina j. ž.	doh.	8.15	6.21	—
6.47	10.29	5.44	—	„ Červinjan	doh.	11.30	6.47	10.40
6.50	1.20	6.17	—	„ Tržiš j. ž.	doh.	7.48	3.16	9.45
13.55 9.07	11.13 1.45	6.26 6.32	—	„ Kormin j. ž.	doh.	7.54	3.05	10.08
				odh. Gorica	odh.	7.15 7.37	2.17 2.49	9.05 9.35

Jakob Šuligoj

Gorica, Gosposka ulica št. 25.

VELIKA ZALOGA

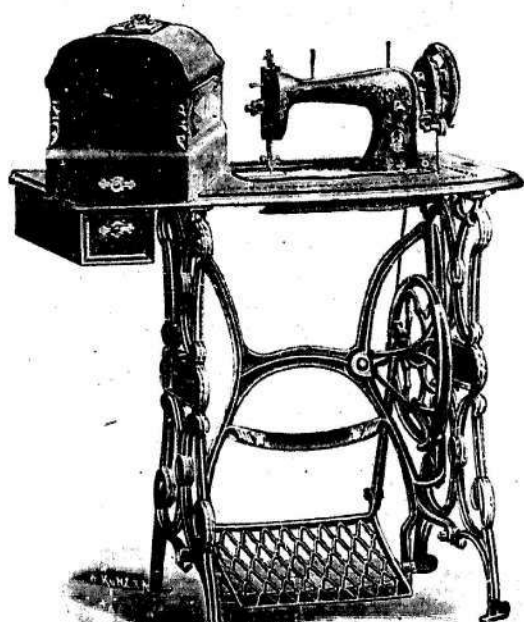
vsakovrstnih zlatih, srebrnih in niklastih ur.

Raznovrstne stenske pendel-ure in budilke.

Velika tovarniška zaloga živalnih strojev

najtrpežnejših vrst.

Prodaja se tudi na obroke. — 5-10-letno jamstvo.

Poštni voz

pokrit,

v popolnoma dobrem stanu, za enega konja, pripraven za kako pošto na dežel se proda po zmerni ceni.

Natančneje se izve pri Iv. Kravos v Gorici, na Kornu št. 11.

Ugodna spomladanska prilika!

Pozor!

Pozor!

Kolesa v največji izlazi z enoletnim jamstvom od K 90— naprej. Kolesarske potrebščine: izvrstne zračne cevi po K 3— Fini plašči od K 5-50 naprej. — Acetilen-svetilke od K 2-60 naprej. — Konusi za „Freilauf“ z bremzo od K 14— naprej. — Masivne pumpe na nogo, iz litega železa, od K 1-60 naprej. — Zvonci od 30 vin. naprej. — Držaji od 30 v. naprej. — strešice proti blatu iz kovine ali lesa po K 2-40 za garnituro. — Jeklena prevrtna platišča po K 1-80. — Emajl-lak po 50 vin. — hupe od K 1-70 naprej. — Osi, konusi, okovi za osi različne velikosti so vedno v zalogi.

Vse potrebščine za motorje in avtomobile, po pravila, ponikovanje, emajliranje se v lastni delavnici najtočneje in po nizki ceni izvršuje.

Zahtevajte naš obširni cenik, kateri se vsak dan razpošilja.

Razpošiljalna tvrdka za kolesarsko industrijo: Dunaj, I., Stubenringg 6.

Pomladansko zdravljenje.

Koncentriran sirup iz saseparile.

Ta sirup je izdelan na poseben menjalni način ter vsebuje vse krepilne snovi sasaparile in sladkih korenin. — Deluje izvrstno in v vseh primerih pri krvnih boleznih.

Cena 1 steklenice K 1.40.

Ravno isti sirup po način potassio-protoduro K 1-60.

Dobiva se edino le v

lekarni **CRISTOFOLETTI**

v Gorici na Travniku.

Božidar Božič

pek in sladničar

Sv. Lucija ob Soči

Priporoča različne fine: likerje, vino
v steklenicah itd. itd.

Zaščitna znamka: „Sidro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol
blazujoče mazilo in so dobro uporabljajo
pri prehlajenjenih; cena 80 vin., K 1.40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupovanju tega posoda priljub-
ljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v škatljah z našo
zaščitno znamko „SIDRO“ potem se je
— gotovo prejelo originalni izdelek. —

RICHTERJEVA LEKARNA
k „slatemu levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno raspoložljiva.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da
smeta od 1. avgusta 1905. dalje — vsled
pridobljene koncesije od obrtne oblasti
sprejemati vsa naročila

električne luči
in gonilnih naprav,
kakor tudi vsa popravila spadajoča v
to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vezbanje
pri najboljših tvrdkah te stroke (Schu-
ckert, Siemens & Halke) pričakujeta, da
se bode slavno občinstvo ravno tako za-
upno obrnčelo na podpisane, kakor do-
slej ter zagotavljata solidno in ceno iz-
vršitev vsakega naročila spadajočega v
njih stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata
razna pojasnila

spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.
V Gorici, za vojašnico št. 13.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznane težke posrebrane
najlepše forme.

Kompletne kasote namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, na-
mizni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

posodbi izdelki za hotele, restavracije
kavarne, kakor tudi penzije, gospo-
dinjstvo itd.

C. kr. dvorni saloškiki

Christoffle & Co. — Dunaj

I. Operaring 5 (Heinrichshof).

Instrovan cenik na zahtevanje. —

vseh mestih zastopano po prekupcih.

Imenitne svoje izvrstnosti imajo naši izdelki

na vsaki tovarniški znamki in ime Christoffle

Steckenpferd- liljino mlečnato milo

Bergmanna & Komp. v Draždanah in v Tišni ob Lubi
je in ostane — glasom vsak dan novodošlih priznanj — najboljše medi-
cinalno milo proti pegam; ono ohrani kožo nežno, mehko in rožnato.
Na prodaj po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah in
brivnicah. — Cena 80 vin. za komad.

Ustanovljena tvrdka leta 1866.

Odlikovana **J. Drufovka - Gorica**
tovornica nadplato

Centrala: Gosposka ulica št. 1 in 3. — telefon št. 62.

Podružnica: v Gorici, Raštelj št. 3 in v Sežani. — lastna strojarna v Črnicah.

Velika zaloga

domačega in inozemskega usnja ter vseh po-
trebščin za čevljarje, usnja za sedlarje, knjigo-
veze, tapetarje itd.

Zalagatelj ličila v korist družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Velika zaloga urvarskega blaga.

— SVOJI K SVOJCEM! —

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Splitu. Zastopstvo v Orljentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške
vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev.
— Nabožne slike slovskih slikarjev. — fran-
coske, angleške in ameriške gravure velike
umetniške vrednosti v okvirjih po želji
odjemnikov.

Razstava slik v „TRGOVSKEM
DOMU“.

Knjigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Novodošlo blago
za spomladansko sezono
se vdobi po zmernih cenah
v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami
Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici

tel. Frana Josipa 35 — tel. Josipa Verdi 33.

Za naročila iz dežele
zadostuje, da se mi pošlje
normalno prsno mero vzeto
po vrhu telovnika.
Pri naročilih za gg.
uradnike naj se mi označi
službeni stan in činovni raz-
red. N. pr.: Okr. sodnik,
šolski svetnik, sodni pristav,
profesor IX. čin. raz. itd.
Izdelek iz lastnega blaga
jamčim.

**Studeneč
zdravja**
so pijače brez
alkohola, med
katerimi so iz

Maršner-jevih-šumečih-bonbonov
(malinov, limonin, jagodov, češnjev, in
prvencov okus) napravljeno

šumeče limonade
neprekosljivo. Pristno samo z našo var-
stveno znamko. — Razpeča se teh bon-
bonov nad 40 milijon. na leto. — Edini
izdelovatelji:

Prva češka akcijska družba orijent. sladkor. in čoko-
ladnih tovarn, Kraljevi vinogradi, preje A. Maršner.

Senzacijonelna novost.

Zelo po ceni! Praktično!
Daljnogled 50-kratno povečanje.

Se lahko pritrdi na vsako palico.

1 komad K 2.—
3 „ „ 5.50

Odpošilja po povzetju: **HENRIK WEISS,**
Dunaj XIV./3. Sechshäuserstr. 5./24.

Naročite takoj in boste vzradoščeni!

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
velika zaloga
— oljkega olja
prve vrste

najboljših tvrd iz Istre, Dalmacije Malfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 1.04, 1.12, 1.20,
1.36, 1.44, 1.60, 1.80, 2.—, za luči po 80 vin
Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštne prosto na dom. Posodo s
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveč.
Cene zmerne.

BRATOV BRANCA V MILANU

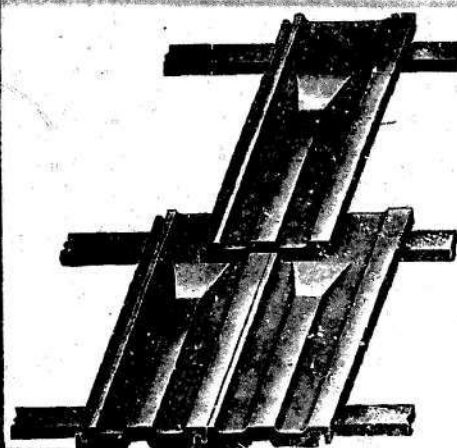
jedini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želoččna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni.

— SVETOVNO ZNANI —
FERNET-BRANCA

Sprejmejo se zastopniki

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

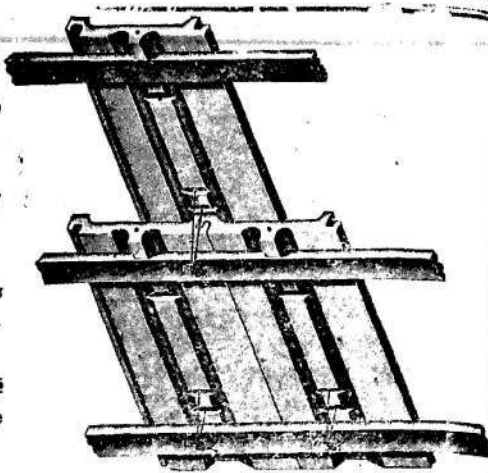
Barve: a) rdeče, b) črno impregnirani.

Najličnejše in najpreprostejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamaže ali pa z žico privezati, kar je gotovo v like važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in prespekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

ki ima v zalogi najbogatejšo
izdelo pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

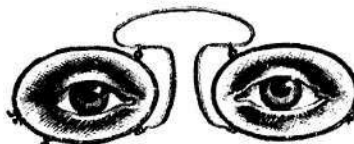
Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
žima in platno.

Svoji k svojim!

Narodna tvrtka

A. Primožič,

optik

priporoča svojo delavnico

Gorica - ulica Vetturini št. 3.

Na prodaj ima: očala, zlata in niklasta,
vse številke, barometre, toplovere,
zdravniške toplovere, kukala, vage za
vina in špirtite, različne mikroskope ter
druge v to stroko spadajoče reči.

Sprejema popravila ter pošilja ista
na željo domov ter je sploh občinstvu
na razpolago z najboljšim blagom.

Postavno zavarovano!

Alles in der Welt
A. Thierry in Pregrada

Vsako posnemanje se kaznuje

Edino pristen je samo

Thierry-jev balzam

z zeleno nuno, 12 malih ali
dvojnatih steklenic ali 1 velika
specijalna steklenica s 50
vanini zamaškom K 5,-

Thierry-jevo Centifolijno mazilo

proti vsem, so tako zastareli
ranam, vnetjem, tibi, 2 l. K
K 3-60 pošilja se proti
plačilu zneska ali pošte.

Obe domači sredstvi sti najprej

povsod znani in starodavni.

Naročila naj se naslovi:

Lekarna A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu Slatini.
Zaloga skoro v vseh lekarnah. Poslano s tišči
originalnimi zahvalnimi listi zastonj in poštne

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne
12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron
dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje
posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino
ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadrugnikov 1823 z deleži v znesku
104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila:
1.617.190-37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš:
112.328-—

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo šte. 3.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

Gorica • Gorica
Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti
nadškofijski palači. — Sobe za
prenočišča po zmernih cenah. —
Velik jedilni salon, poleg stekleni
salon s teraso. — V poletnem
času prijeten vrt z verando. —
Sobe za klube, društva, za skle-
njene družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in tuja vina. Izvirno
pilsensko »prazdroj«-pivo.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi šez Havre
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnhofplatz 8.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Prosiva zahtevati listek!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor:
cement, stavbno nostelje, vsakovrstne okove, železje,
strelinske okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi
orodje za vsa rokodelstva iz najbolj sloveših
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber
kuhinjskega in hišnega
orodja, pačij, štadil-
nikov po brezprimerno
nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškofijsko št. 11.

Edina zaloga
stavbnih potrebščin
v Gorici.

Poolnkama žica

za vinograde po nizkih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrado

izplačava vsakemu, kdor dokazne s potrdili
najne nove ameriške blaginje, da je kupil pri
naju za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listek!

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

— REVMATIZMU in PROTINU —

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

ena steklenica K 1-40. In Trstu se ne razdeljuje manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7-— pristo poštne.